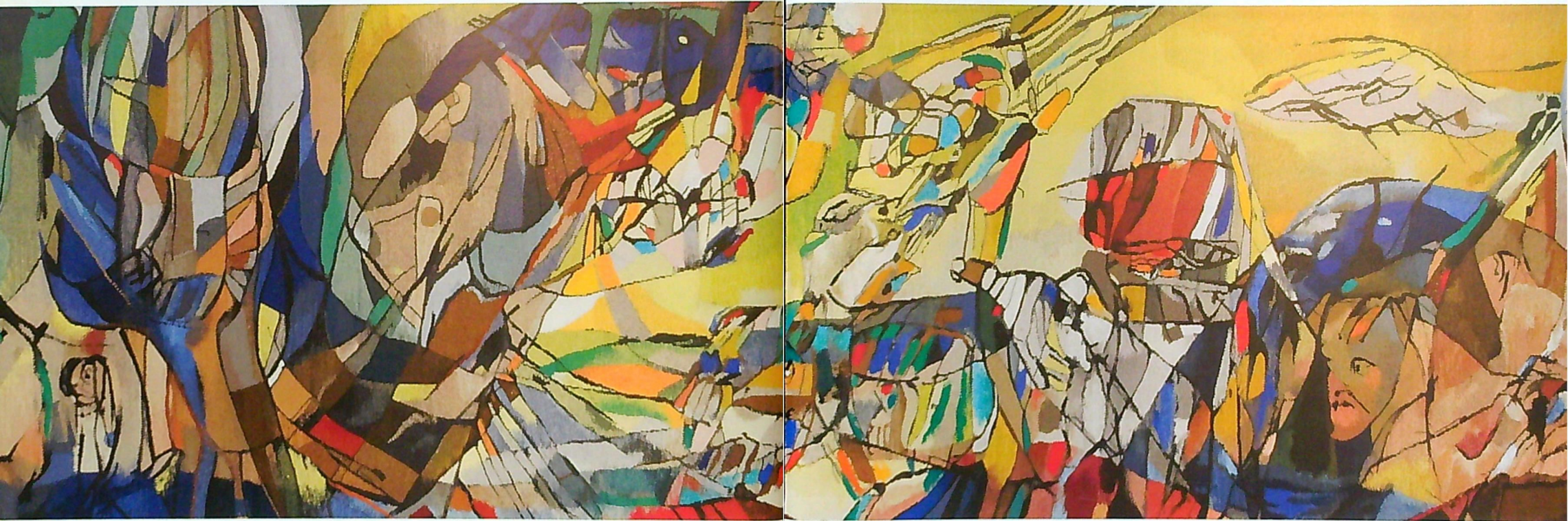

ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Omslag: Asger Jorns og Pierre Wemaères gobelin i skolens festsal
"Den lange rejse"
Efter foto af Lars Bay, Silkeborg museum

2009/10

ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Skoleåret 2009/10

Adresse: Fenrisvej 33

8210 Århus V

Hjemmeside: www.aasg.dk

Tlf.: 86 15 89 55

Fax: 86 15 89 45

E-post: post@aasg.dk

Øvrige telefoner:

Lærerværelse: 89 12 43 66

Pedel: 28 14 22 57

Kolofon

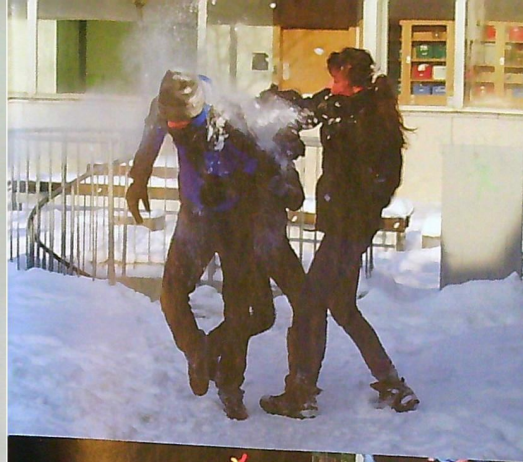
Rektor	<i>Keld Larsen</i>	☎	89 12 43 51
Vicerektor og uddannelsesleder	<i>Anton Vinderslev</i>	☎	89 12 43 52
Uddannelsesledere	<i>Birthe Find Rasmussen</i> <i>Lars Serup Nordam</i>	☎	89 12 43 53
		☎	89 12 43 54
Administrationschef	<i>Charlotte Ernst</i>	☎	89 12 43 55
Studievejledere	<i>Dorthe Antonsen</i> <i>Merete Hejl-Nielsen</i> <i>Marianne Hogsgaard</i>	☎	89 12 43 64
		☎	89 12 43 65
		☎	89 12 43 65
Datavejledere	<i>Kaare Petersen</i> <i>Ruth Bräuner</i>	☎	89 12 43 62
		☎	89 12 43 62
Bibliotekar	<i>Christian Bech Sørensen</i>	☎	89 12 43 68

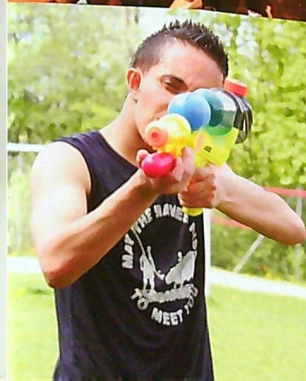
Årskriftredaktion
Lars Serup Nordam

Fotos
Morten Hymøller Laursen
DK Foto

Oplag
1.400 eksemplarer

Årets skæve gang

Indholdsfortegnelse 2010

	Elevrådet på Århus Statsgymnasium	8
	Velkommen som ny elev på Århus Statsgymnasium	9
	ÅSG 2009 – lang venten på det formelle ejerskab	10
	Tilbageblik på de seneste 10 år	12
	At være lærer 2: Matematik	15
	Luxembourg tur-retur – ÅSG revisited	18
	Agamemnon & Bacardi Limon	20
	I Hulen er der hygge...	22
	Funktionen af en tanke	23
	Sum sine regno – jeg er uden kongerige	24
	Julens fravær og nærvær på Århus Statsgymnasium	26
	Teaterkoncerten 2009: When the Music's over	28

	Går du med en kunstner i maven og et hul i pengepungen?	30
	Frivillig idræt	33
	2b i Wien	34
	Bygninger, inventar og kunst 2009-10	35
	3z på tur	40
	2a i London	41
	At brænde for fællesskabet – ildsjælsfest på ÅSG	42
	Operation Dagsværk	43
	ÅSG's Venner	44
	Elevforeningen ved ÅSG	45
	Århus Statsgymnasium om 5 år	46
	Elever på Århus Statsgymnasium	48
	Ansatte ved Århus Statsgymnasium	55
	Uddannelsesstillinger	64
	Lokaleplaner	65
	Ringetider	67

Elevrådet på Århus Statsgymnasium

Det værste ved at sidde i elevrådet på Århus Statsgymnasium er, at der er så mange tilfredse elever.

Af andre skrækkelige ting kan der nævnes faren for at skulle bruge sin dyrebare fritid på at drøfte skolens fremtid med rektorer, politikere

og erhvervsfolk, faren for at skulle arrangere en besættelse eller at stå med ansvaret for en fællestime med 750 elever samlet i en sal. Ellers er det okay.

Elevrådet er din mulighed som elev. Din mulighed for at få indflydelse på din egen studiegang. Elevrådet arbejder på at give dig og dine medstuderende så gode vilkår som muligt. Både som elev og som menneske. Men vi fungerer ikke kun som et taleror for eleverne og en aktiv del af ledelsen i skolens forskellige udvalg, nej, vi er også fyldt med spas og ufattelige mængder kage.

Hvert år ved skolestart vælger alle klasser maksimum tre elever på demokratisk vis ved anonym afstemning. De valgte elever bliver elevrådsrepræsentanter, og deres opgave går ud på at repræsentere deres klasse. Alle elevrådsrepræsentanterne mødes ca. en gang om måneden til et elevrådsmøde, hvor de aktuelle problemstillinger og projekter bliver taget op til debat eller afstemning, ligesom de deltager aktivt i én af elevrådets undergrupper.

Elevrådet tilstræber en så flad magtfordeling som muligt. Eleverne på gymnasiet skal være den største magtfaktor i vores arbejde, og vi står til direkte ansvar over for dem. Vi har derfor en fordeling af arbejdsområder i elevrådet i form af

forskellige grupper og udvalg. Et eksempel kan være hyggeudvalget, der har uddelt julekage, og Bygnings- og miljøudvalget, der arbejder på en renovering af kantine. Hvert udvalg har en sekretær, som har det overordnede ansvar for udvalgets arbejde.

Da gruppernes mål sættes ved skolestart, ved vi endnu ikke, hvad det kommende år med dig i elevrådet vil bringe med sig – det finder vi ud af på vores årlige hyttetur i september, som bl.a. fungerer som intro for nye elevrådsrepræsentanter, hvor vi arbejder seriøst en hel weekend og som belønning rystes godt og grundigt sammen med en hyggelig fest om aftenen. Det sociale fylder nemlig også meget, vi holder gerne en god fest, og elevrådet må siges at være en unik mulighed for at skabe kontakter og knytte venskaber på tværs af de traditionelle årgangs- og klasseskel.

Hvis du har gnisten og lysten til at tage stilling, lytte til din klasse og reagere derefter, så er elevrådet lige noget for dig. Det er derfor en god idé at overveje tanken om at blive en del af dette fællesskab. Det er nemlig rigtig sjovt, udfordrende og spændende at sidde i elevrådet. Som elevrådsmedlem vil du opnå indsigt i og viden om, hvordan skolen fungerer, og således få et optimalt udgangspunkt for at gøre din indflydelse gældende og præge skolen i positiv retning.

Elevrådet på Århus Statsgymnasium byder velkommen til nye såvel som nuværende elever og håber på et år med flere nye sind, der er klar på at gøre gymnasiet til mere end et uddannelsessted.

Vi ses!

Lærke-Marie Knudsen, 2c, Taus Christiansen, 2d, Marie Thomsen, 1u, og Oskar Jepsen, 1y – på vegne af Elevrådet.

Velkommen som ny elev på Århus Statsgymnasium

mere personlige kvalifikationer: selvstændighed, kreativitet, ansvarlighed, evnen til at opsoge og vurdere viden, evnen til både at arbejde selvstændigt og til at samarbejde med andre.

Målet for arbejdet med dine faglige og personlige kvalifikationer er, at du gennem de 3 år på gymnasiet skal udvikle dig fra skoleelev til studerende, der på egen hånd er klar til at tage fat på en videregående uddannelse.

Men gymnasiet handler ikke alene om skolefag og kvalifikationer for fremtiden. Det handler også om menneskelig udvikling her og nu – om kammeratskab, fælles oplevelser, studieture, temadage, fester og engagement i forskellige aktiviteter uden for skoletid: musik, billedkunst, idræt, filmklub, elevråd, musical, skoleblad og hvad der nu ellers tages initiativ til i løbet af skoleåret.

Når du går op ad Statsgymnasiets brede fortrappe den første dag efter sommerferien, vil du nok opleve skolen som en grå, stram og retlinet bygning fyldt med fremmede mennesker. I løbet af få dage vil du imidlertid blive del af et skolefællesskab. Bag de grå mure udfolder der sig et liv i mange farver. Og her handler det om, at du tager aktivt del i det og engagerer dig – både i det sociale og i undervisningen. Gør du det, er der sikker gevinst!

Jeg ønsker, at du må få tre rigtig gode år på Århus Statsgymnasium!

*Keld Larsen
rektor*

I gymnasiet arbejdes der ikke alene med fagene. Uddannelsen går også ud på at udvikle dine

ÅSG 2009 – lang venten på det formelle ejerskab

Set fra bestyrelsens side har det været meget positivt at glæde sig over i 2009.

Også i foråret 2009 var elevsøgningen til Statsgymnasiet stor. Der var slet ingen problemer med at tiltrække elever nok til at

oprette ni hold nye elever i august 2009. Tværtimod: en del elever, der havde ÅSG som første prioritet, måtte henvise til andre gymnasier. Med ni nye hold, en øget og vellykket indsats på hele ÅSG for at reducere elevfrafaldet, og det forhold, at ÅSG nu i mindre grad er påvirket af den statslige udligningsordning, har Statsgymnasiet en sund økonomi og dermed bedre rammebetingelser for undervisning.

Den omtalte udligningsordning skyldes et ønske om, at gymnasierne, efter de blev flyttet fra amterne til staten, skal ligestilles. Ordningen aftrappes over 4 år, dvs. ved udgangen af 2010, men den har givet meget forskellige rammevilkår for gymnasierne, afhængig af amternes prioriteringer af området. Statsgymnasiet har således i 2007 måttet "afgive" 3,5 mio. kr. pga. udligningsordningen; eller sagt på en anden måde, Statsgymnasiet har fået mindre end det kunne tilkomme, hvis gymnasiernes rammevilkår på landsbasis var helt ens. Men som sagt er dette problem på vej til at løse sig selv.

I bestyrelsen har vi med en vis bekymring set, at de nye elevers valg af studieretninger har været præget af et standardvalg af højniveauafg.: engelsk, samfundsfag og matematik. Der er ikke noget galt med disse fag, for de åbner mange

døre til videregående uddannelser. Problemet er, at midt i den største økonomiske krise i mange år vil der være behov for andre fag og flere studerende med naturvidenskabelige og humanistiske kompetencer. Bestyrelsen ser derfor med bekymring på, at de naturvidenskabelige fag fysik, kemi og biologi fravælges, ligesom der er ganske få elever, der vælger en høj sproglig specialisering med eksempelvis tysk og fransk på de højeste niveauer.

Jeg har i tidligere årsberetninger beklaget mig over, at bestyrelsen og ledelsen savner muligheder for at disponere over anlægsaktiverne, hvilket forhindrer en mere langsigtet planlægning og investering, ligesom finansielle institutioner og samarbejdspartnere ser regnskaber med negativ egenkapital og kunne forledes til at tænke "risikabelt projekt", hvilket ÅSG selvfølgelig langt fra er. Efter planen skulle ÅSG overgå til fuldt selveje ved indgangen til 2010 ved at ÅSG købte bygningerne af Universitets- og Bygningsstyrelsen (UBST).

Men der er problemer med fastsættelsen af prisen. I 2009 udviklede UBST en såkaldt "betalingssevnemodel" baseret på et huslejetaxameter pr. elev. På basis af denne model fremkom en pris, som ÅSG skulle betale for bygningerne, dog fratrukket udgifter til udbedring af konstaterede fejl og mangler, samt kompensation for det særlige forhold, at Statsgymnasiets bygninger er fredede.

Det er her, problemerne opstår. ÅSG har gennem de seneste år fået en række påbud fra Arbejdstilsynet om forhold, der skulle udbedres, først af Århus Amt og nu af UBST. Det drejer sig bl.a. om musiklokalerne, kemilokalerne og ventilationen i hele bygningen. Udbedringen af disse påbud er endnu ikke gennemført, og selv om bestyrelsen og ledelsen på ÅSG gentagne

gange har påpeget dette over for UBST, var store dele af udgifterne til de krævede forbedringer enten ikke anerkendt eller undervurderet i det købstilbud, som ÅSG fik omkring 1. december 2009. Tre andre gymnasier i Århus var i den samme situation

Bestyrelsen og ledelsen har forgæves forsøgt at komme i dialog med UBST om købstilbuddet og udbedring af påbuddene; men uden held. Konsekvensen var, at bestyrelsen anerkendte købstilbuddet, forudsat at der blev givet sikkerhed for, at udbedring af påbuddene blev anerkendt og betalt af UBST, som jo reelt allerede burde have udført forbedringerne. Her står sagen stadig, mens dette indlæg skrives primo maj 2010.

På trods af denne tekniske uklarhed om ejerskab

bet er der imidlertid ingen tvivl om, at alle, der har deres daglige gang på ÅSG, føler stort ejerskab for "vores gymnasium". Derfor vil jeg gerne på bestyrelsens vegne rette en stor TAK for indsatsen i 2009 til elever, lærere, administrativt personale og den daglige ledelse på ÅSG, med håbet om at det gode samarbejde på tværs af alle funktioner på ÅSG kan fortsætte i 2010 med den næsten uændrede nye bestyrelse.

På bestyrelsens vegne

Peder Østergaard
bestyrelsesformand

Tilbageblik på de seneste 10 år

Jeg forstår det ikke – at jeg skulle have været rektor på Århus Statsgymnasium i 10 år!

Det er jo dog kun kort tid siden, at jeg til min indsættelse blev budt officielt velkommen af Tove Roikjær som skolens repræsentant og af den daværende områdechef i Århus Amt, Else Ammitzbøll. Det var ved den lejlighed, at jeg – rædselsslagen – i bogstavelig forstand måtte op at stå på skuldrene af en brovte rengøringsdame, som viste sig at være Mette Riis. Og hvor jeg bagefter kunne slappe af til musiklærernes a-capella-version af jazzstandarden "Dinah" – og hvor jeg endelig kunne føle mig helt hjemme ved på sax at spille en blues sammen med de samme musiklærere.

Kort tid efter min start skulle Asger Jorns og Pierre Wemaëres genvævede gobelin, "Den lange Rejse", opsættes i festsalen. Det blev fejret på behørig vis. Pierre Wemaëre var selv til stede – og det var Dronning Margrethe også sammen med en række af byens politikere og embedsmænd. Men eleverne var også med – og forinden havde vi sammen trænet forskellen på en brølende ÅSG-applaus – og så en behersket og dannet klapsalve til brug, når der var fornemt selskab til stede.

Er det virkelig 10 år siden? "Ja" – bekræfter kalenderen ubarmhjerntigt.

Bygningen og faciliteterne

Hvordan så skolebygningen ud, da jeg nærmede mig dengang? Når jeg nu prøver at kigge tilbage, kan jeg alligevel godt mærke, at det er 10 år siden. Det er simpelthen svært at huske nøjagtigt. De skæve og vrikkelige fliser i skolegården var de samme. Den hårde humpede fodboldbane var den samme. Den langstrakte skolebygning var også stort set den samme.

Men skolen gemte sig i træer og buske. Først

nogle år senere iværksatte Århus Amt en renovering af de grønne områder. Der blev fældet og tyndet – og ud af vildniset dukkede den imponerende skolebygning frem, så man igen kunne se Statsgymnasiet fra Fenrisvej. Og en ny monumental skulptur af Jørgen Haugen Sørensen fik senere ærespladsen midt i skolegården.

Et par år før sit 50 års jubilæum i 2008 blev skolen fredet af Kulturarvstyrelsen (se mere herom i Anton Vinderslevs artikel i herværende årsskrift). Statsgymnasiet fremstår da også til stadighed, som da det blev bygget. De lange, retlinjede fløje med det gennemgående vinduesbånd i det ydre, og i det indre de lange, lige gange med døre i oregon pine, forhallen med Asger Jorns relief, og den store festsal med Asger Jorns gobelin. Men kigger man nøjere efter har nyere tider også sat deres præg: ny hovedtrappe, en ny fløj i øst med studieområde, klasseværelser med computer, projektor, dokumentfremviser og smartboard, bærbare computere til udlån, trådløst net over hele skolen, elev- og lærerarbejdspladser i kælderen, mediefagslokaler i kælderen, lærerarbejdspladser i den tidligere pedelbolig (nu omtalt som "Ulvehulen"), fitness-faciliteter i den tidligere fyrrkælder under drengedrejet, nyt kantinekøkken, ny administration og nyt lærerværelse, lys og lydudstyr i festsalen. Og jeg skal ikke undlade at nævne renovering af drenge- og pigetoiletterne. De gamle var så nedslidte, så originale og så berømte, at filminstruktøren Nils Malmros var lige ved at forsinke renoveringen, fordi han gerne ville bruge dem til sine optagelser af gymnasielivet i 1960'erne.

Og på det seneste har vi fået totalrenoveret lokalerne på nordfløjen til biologi, naturgeografi og kemi. Den største udfordring fremover er nu de små klasselokaler. Det må vi tage fat på i de kommende år.

Gymnasireformen

Men ændringerne på bygningerne er dog de mindste.

I 2000 indførte skolen det fleksible skema. Ideen var allerede udarbejdet og konkretiseret, da jeg kom til skolen. Det var en meget stor ændring af dagligdagen, og jeg var noget nervøs for, om det kunne bære igennem. Men det kunne det. Med det fleksible skema var det muligt at optimere tilrettelæggelsen således, at der kunne skaffes plads til fagsamarbejder, ekskursioner, studierejser, lærerkurser og meget mere – uden timeaflysninger. Og det viste sig senere, at netop dette fleksible skema var særdeles velegnet, da vi skulle til at gennemføre den store reform af gymnasiet i 2005.

Reformen betød en helt anden struktur på uddannelsen og i høj grad en ny måde at arbejde på. Reformen blev gennemført nærmest for bekendtgørelsens tryksvæerte var tor. "Vi kører, mens vi asfalterer," sagde vores undervisningsdirektor Jarl Damgaard optimistisk. Og det skal jeg da love for! Reformen var kun designet i sine ydre rammer og hensigter. Hvordan de nye ideer skulle realiseres i praksis, var der tænkt mindre på. Det betød, at skolen i de 3 år, det tog at køre første årgang igennem, var i en konstant opfindelsesproces. Nogle meget kreative år på den ene side, men samtidig en meget opslidende

periode.

Det er ikke på sin plads at gennemgå reformen her – men jeg vil dog lige nævne reformens vigtigste resultater:

Gymnasiet forandrede sig fra et valgfagsgymnasium til et studieretningsgymnasium. Eleverne vælger mellem pakker bestående af 3 fag – studieretningerne. Fællesfagene og studieretningsfagene fylder tilsammen næsten hele skemaet. Fagene arbejder i langt højere grad end tidligere sammen – allertydeligst i den nye disciplin almen studieforberedelse, der i den grad kom i pressens kritiske søgelys i de første år efter reformen. Den almene studieforberedelse har nu fundet sin form, og det ogede lærersamarbejde har været en væsentlig fornyelse og inspirationskilde i undervisningen. Lærer- og fagsamarbejdet om klasserne har også betydet et større fokus på fælles planlægning og progression. Styringen af klassens samlede forløb sker via de nye lærerteam og de nye studieplaner.

Kommunalreformen

Med amternes nedlæggelse overgik gymnasierne i 2006 til statsligt selveje. I kolvandet herpå fulgte et nyt styringssystem med selvstændige bestyrelser som skolens øverste myndighed og

et nyt finansieringssystem, nemlig taksummeterstyringen (fra 2007), der i væsentlig grad gjorde skolens økonomi afhængig af antal elever. Skolen havde nu det fulde ansvar for driften – men vi havde altså også vundet retten til at gå fallit, hvis vi ikke magtede opgaven. Århus Amt havde allerede forberedt gymnasierne på en vis økonomisk selvstændighed, men overgangen til selveje betød, at den samlede ledelsesopgave fra at være hovedsagelig pædagogisk ledelse og personaleledelse nu også i afgørende grad blev virksomhedsledelse.

Den sidste brik i selvejet er den endelige overtagelse af bygningerne fra staten. Denne overtagelse er blevet udsat nogle gange, men vil efter alt at domme vil finde sted i løbet af 2010. Hermed følger endnu et sæt udfordringer.

Gymnasieeleverne

Først og fremmest er der flere gymnasieelever end for 10 år siden. Stadig flere elever får en gymnasial uddannelse og stadig flere elever kommer ind på STX-gymnasierne. Århus Statsgymnasium har således de sidste år udvidet sin kapacitet fra 24 til 27 klasser – og har næste år derudover en midlertidig overbelægning med en 28. klasse. Til billedet hører dog, at ungdomsårgangene i gymnasiealderen vil falde lidt igen fra omkring 2012.

Men mere interessant er det, at eleverne også har ændret sig på de 10 år. De elever, der går i gymnasiet i dag, er vokset op i et velfærds- og forbrugssamfund i vedvarende vækst. Udfoldelsesmulighederne for de unge er blevet stadig større – og først på det sidste er der for alvor begyndt at lyde andre og mere dystre melodier: krise, forringelser, arbejdsløshed etc.

De fede tider har betydet, at disse unge mennesker har haft mulighed for at udvikle sig individuelt i hidtil uset grad. Det er hyperindividualister. Jeg karakteriserede sidste år i min jubilæumstale de nye generationer, som

jeg så dem på gangene, i kantine og på den elskede fortrappe således: "fra højhælede sko, små business-nederdele og fasionable mærkevarer – over kombinationer af nylonstrømper, sportsko, leggings og skisokker – til det rigtige hip-hop streetware outfit med enorme hætter og buksetaljer et kort stykke over knæene – og så hundredevis af blandingsformer ind imellem. Langt hår, afro-hår, torklæder, hestehaler (m/k), punk, dreadlocks, pagehår, kørsekliip, truckerkasketter, hår i vilde farver..."

Et udvendigt og overfladisk syn – men eleverne er lige så spraglede og forskellige indeni. Og det kræver en skole, som i langt højere grad end tidligere er i stand til at tage sig af den enkeltes behov og give den enkelte elev passende udfordringer. Det bliver skolens store opgave fremover.

Dertil kommer, at eleverne i dag er velforsynede med computere og mobiltelefoner og færdes hjemmefra på internettets mange tjenester. Det giver skolen en ekstra udfordring, nemlig at udnytte den moderne kommunikationsteknologi konstruktivt i undervisningen.

Skolen skal vise nye veje og åbne for nye erkendelser, men den skal også være der, hvor de unge mennesker er – og det vil i høj grad sige på nettet! Derfor har de seneste 10 år også betydet en udvidelse af computerfaciliteter og computeradgang på skolen. I 2000 var der etableret 2 computerlokaler med hver 14 maskiner, og lærerne havde adgang til et par maskiner på lærerværelset og muligvis et par maskiner i kælderen. Nu er der computere overalt og netadgang for egne medbragte maskiner. Hele skolens planlægning, skema, lektier og meget andet ligger på nettet – og en væsentlig del af undervisningen anvender it.

Keld Larsen
rektor

At være lærer 2: Matematik

Afbrudt af sidste års jubilæum fortsætter vi i år artiklerien med fokus på et fag på ÅSG. Forrige år var det idræt, og i år er det matematik. Lærerne fra faget, i år Katrine Knudsen og Mikkel Thygesen, har fået frie hænder til at bestemme artiklens struktur og indhold ud fra overskriften "Matematik på ÅSG".

Vores primære vinkel er en status over, hvordan matematikundervisningen er på ÅSG i dag, og vi tager udgangspunkt i, hvordan det var for i tiden – fra vores egen tid som elever i gymnasiet. Herfra ser vi på nogle af de væsentlige forandringer, der er sket, og til slut filosoferer vi lidt over mange elevers struktur-spørgsmål: Hvorfor skal vi lære netop det?

Katrines gymnasietid

I min egen tid i gymnasiet sidst i 70'erne fandtes der stort set kun én lærebog i matematik, nemlig "Kristensen og Rindung". Enhver matematiker på min alder kender den, og stort set alle brugte den. Dengang startede vi på side 1 i den første bog og fortsatte fortløbende. Der var ikke noget med at bruge andre bøger eller kopier. Vi brugte regnestok og tabeller – ikke lommeregner. Og dog, som den første årgang fik vi lov til at bruge lommeregner til eksamen i 3g. Min første lommeregner kostede 750 kr. Det var rigtig, rigtig mange penge dengang.

Den daglige undervisning var meget lærerstyret. En elev gennemgik dagens lektie på tavlen, læreren gennemgik den nye lektie, og vi regnede en del opgaver om det gennemgåede. Dengang trænede vi typeopgaver. Vi regnede "100 opgaver af den samme type". Tværfagligt samarbejde var stort set en by i Rusland, kun noget de helt unge lærere beskæftigede sig med. Matematik var en videnskab, der groft sagt havde nok i sig selv.

Matematik var mit suverænt bedste fag, og jeg har altid syntes, det var utrolig spændende. Så det var ikke svært at beslutte, hvad jeg skulle læse på universitetet. Når jeg under mine studier blev stillet det, for mig tabelige, spørgsmål: "Hvorfor læser en pige som dig matematik", svarede jeg kækt; "Det er fordi, der er så gode ægteskabsmuligheder". Hvad kunne man ellers svare! Mit sande ønske var at give min glæde ved matematik videre.

Mikkels gymnasietid

I min gymnasietid i midten af 90'erne var der sket nogen udvikling siden 70'erne, men den pædagogiske tilgang var nogenlunde den samme. Jeg havde selv en ung, relativt ny matematiklærer, som var en af mine bedste lærere. Hun var nok også med til at vække min interesse for matematikken. En af de ting, som for mig gør matematik fantastisk, er "aha-oplevelserne". Her mener jeg den følelse, man får, når man har siddet med et bevis eller en opgave, som lige pludselig bliver løst. Den følelse er med til at gøre det sjovt at beskæftige sig med matematik.

Matematik i evig forandring.

Matematik har som gymnasiefag ændret sig meget siden vores gymnasietid. Man kan groft sagt sige, at matematik har bevæget sig fra at være til for sin egen skyld, til at være blevet mere anvendelsesorienteret, hvor matematik

nu også indgår som redskabsfag i mange andre fag. Det kan man vælge at se som en ulempe, men vi synes, man skal vælge at se de positive perspektiver, som for eksempel, at matematik er blevet mere virkelighedsnært og nu i meget højere grad giver eleverne en ide om, hvor mange steder matematikken kan være med til at give et mere nuanceret billede og underbygge argumenterne i en diskussion.

Mange mener, at matematikbøger er noget uforanderligt, der altid har været det samme. Men der er nu sket rigtig meget bare inden for de sidste 20 år. Bøgerne, vi brugte dengang, kan nu kasseres, dels fordi eleverne har noget andet med fra folkeskolen end før, og dels fordi de er skrevet i et gammeldags sprog, som eleverne ikke kan relatere til i dag. Vi har i år med blødende hjerte måttet kassere en hel masse bøger, der ikke har været brugt i årevis. I næste skoleår laver vi på skolen forsøg med en papirløs klasse, det vil sige en klasse, der i alle fag, også matematik, har elektroniske bøger.

Lettere og sværere – det skal gøre ondt!

Matematikfagets ændring kan også ses på kernestoffet eller pensum, som det hed for i tiden. Her er der blevet luget en del af det stof ud, som var med før i tiden. Der er emner, som helt er forsvundet, men der er også nogle af de svære begreber, som er med til at underbygge det nuværende kernestof, man springer over i dag. Det vil sige, at eleverne nogle gange mangler nogle af disse byggesten for at forstå teorien til bunds, og derfor er der nogle emner, hvor der måske er skåret lidt for langt ind til benet. Det er som om, man er blevet bange for, at det godt kan gøre lidt ondt en gang i mellem. Nogle gange skal det gøre ondt, for det bliver godt, hvis man skal bruge et sportsudtryk. Det er nu ikke fordi, der ikke er længere er noget at lære i matematik – tværtimod. På mange måder er det blevet mere komplekst, da relationen til virkeligheden i an-

dre fag kan være svær at forstå.

Den teknologiske udvikling.

Et andet sted, hvor der er sket en kæmpe ændring, er udviklingen i brugen af hjælpemidler. Her er det gået fra Erlang C tabeller og regnestok, over små lommeregner til nutidens CAS programmer; enten som grafregner eller som computerprogram, der kan lave meget komplicerede beregninger og lave bogstavmanipulation. Denne udvikling har været med til at forsimple mange ting i den daglige undervisning, men også givet en ekstra dimension, der skal læres. Vi ser det som en styrke, da det af denne grund ikke er nødvendigt at regne så mange typeopgaver, og det giver tid til andre ting i undervisningen. Det betyder også, at eleverne kan løse vanskeligere problemstillinger end før i tiden, det hele drukner ikke i tekniske regnerier. Det er nu muligt at lave projekter af en større kompleksitet, da det regnetekniske ikke længere er et problem. Vi har nu mulighed for at arbejde med problemstillinger fra virkeligheden, som tidligere var for komplekse at arbejde med.

Samspil med andre fag.

Efter reformen er der kommet meget mere projektarbejde og samarbejde med andre fag. Her er der både tale om "ægteskabelige" og mindre åbenbare fusioner. Igennem projektarbejdet får eleverne både indblik i fællesmængderne mellem fagene og det særegne i de forskellige fag. Det er dog vigtigt, at samarbejdet giver mulighed for at nå nye horisonter, det vil sige, at samarbejdet har et perspektiv og ikke bare er samarbejde for samarbejdets skyld. Her er det essentielt, at emnet eller sagen bærer projektet. Det har på mange måder været svært at nytænke samarbejdet med andre fag, når der pludselig kom fag ind i billedet, som vi ikke var vant til at arbejde sammen med. Det har efter vores mening været en gevinst for matematik, da vi er blevet nødt til at tænke faget ind i en større

sammenhæng og derfor se på faget fra en anden synsvinkel.

Det er da også først i forbindelse med almen studieforberedelse, at vi selv har tænkt dybere over den naturvidenskabelige metode, vi bruger i matematik, og hvordan den adskiller sig fra metoden i andre naturvidenskabelige fag. Vi har selvfølgelig brugt den naturvidenskabelige metode, men det har været som tavs viden, der ikke har været konkretiseret og diskuteret.

Fagenes metode er svær at forholde sig til, men vi mener, at det er en stor styrke for eleverne, at de igennem deres gymnasieforbund stifter bekendtskab med fagenes metoder, hvorved de også kan se forskellene. For os som lærere har det fagligt været givende, at vi blev tvunget til sammen at diskutere, hvad matematik egentlig er.

Hvorfor skal vi lære netop det?

Et spørgsmål, vi som matematiklærere ofte stilles, er: "Hvorfor skal vi lære netop det i matematik? Hvorfor skal vi overhovedet have matematik?"

For os er det indlysende: Der er jo matematik i alting, og matematik er bare spændende!!

Umiddelbart burde svaret være oplagt for eleverne med de anvendelsesorienterede eksempler, de har mødt i undervisningen, og med det tværfaglige projektarbejde, men den godtager alle elever ikke. Ofte vælger man så dels at svare, at det er fordi, de skal lære at tænke abstrakt, og dels at det ikke nødvendigvis er præcis det emne, de skal bruge, men at de senere kan få glæde af arbejdsmetoderne.

Engang, hvor Katrine blev stillet ovenstående spørgsmål, spurgte hun forsigtigt eleven, om eleven også spurgte sin dansklærer om, hvorfor de skulle læse en bestemt tekst. Svaret kom prompte: "Nej, for alle dansktekster giver mening!". Man kunne måske også sige: "Hvad pokker vi skulle bruge dem til?" Man klarer sig jo fint uden Oehlenschläger og Grundtvig i hverdagen.

Eller også er det sådan, at hvis man er åben og interesseret, så finder man en fantastisk verden i både dansk og matematik.

Katrine Knudsen og Mikkel Thygesen

Luxembourg tur-retur – ÅSG revisited

”Nå, der er nok sket meget nyt” - kan ikke helt afgøre om sætningen slutes med et spørgsmålstegn eller et udråbstegn. Det er august 2009, og just hjemkommet efter ni år på Europaskolen i Luxembourg vil kolleger selvfølgelig gerne høre min mening om det nye gymnasium. Og jo, tjah, tjoh, der er sket meget nyt i de år – ikke mindst skal jeg lære mig et helt nyt sprog. At ”A” i AT og AP står for almen, kan jeg nogenlunde hitte ud af, men hvordan ”T” bliver en forkortelse for ”sTudieforbereelse”, går over min forstand, og hvad er i øvrigt forskellen på SRO og SRP?

Et særligt kapitel er teknikken. På Europaskolen foregår fraværsregistrering på fortrykte blanketter, som udfyldes i hver time og derpå hænges ud på gangen (af hvilke der er mange og lange), hvorefter et korps af autoriserede seddelindsamlere trasker de i alt adskillige kilometer igennem for senere at foretage den endelige registrering. Det diskuteres stadig, om man skal driste sig til at gøre et forsøg med computer til studenterek-samen... og her står jeg med flydende skema og smart boards, men med teknologiske kompetencer til at håndtere kridt og fyldepen.

Det danske gymnasium er teknologisk avanceret. Og pædagogisk. På Europaskolen var mine indslag af gruppe- og projektarbejde noget, jeg helst skulle gå stille med, en slendrian betragtet som et pudsigt indslag af nordisk folkløse, der i den mellemfolkelige forståelses ånd måtte tolereres. Der herskede en let støvet fransk esprit, en respekt for klassisk dannelse og traditioner, for den smukke håndskrift og orden i sagerne. Blyanter og grønne

kuglepennene; båndlyst! Og til eksamen må man naturligvis ikke medbringe en ordbog; hvad i alverden skulle så være kunsten ved at skrive en stil?

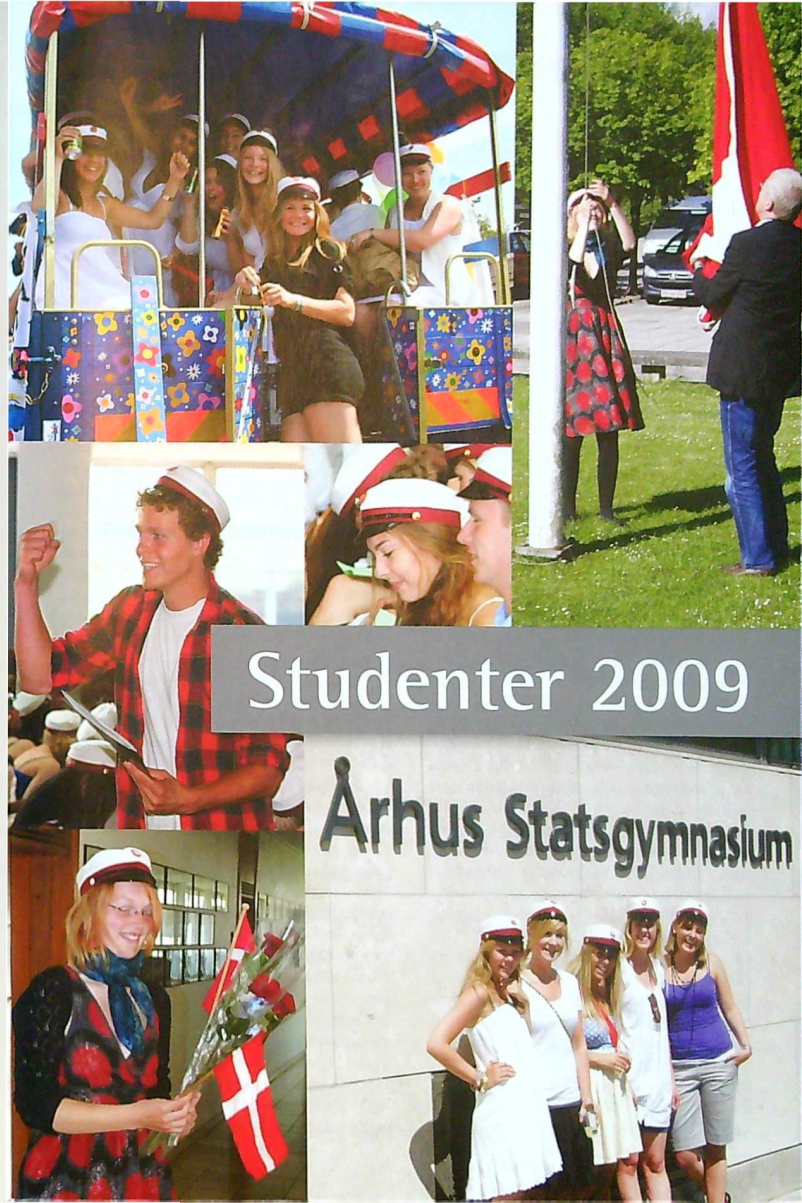
Set i det lys er gymnasireformen ikke bare en reform, det er en gennemgribende revolution, en uloft omkalfatring af alt, hvad der har været god latin, siden – latinskolens dage. Jeg skal ærligt indrømme, at jeg var noget beklemmt; var min fremmelse fra adjunkt til lektor det officielle af-fældighedens stigma, kunne jeg overhovedet begå mig i denne muterede verden?

Men det er slet ikke alle forandringerne, jeg lægger mærke til denne hverdag i august. Det er konstanterne. Det, at man kan lade dørene stå åbne, at lærere og elever taler til hinanden i en kammeratlig tone, fraværet af synlige og markante hierarkier. At eleverne kan lide at gå i skole. Den karakteristiske blanding af afslappethed og arbejdsomhed, der opstår, når eleverne føler sig forvissede om, at deres arbejde som udgangspunkt bliver godt modtaget. Ingen forkyndthed, intet selvpålagt åg for at overvinde dagen - det er jo ikke nyt det her, det er bare skole på dansk. På dansk, ja, for selvom politikere står på nakken af hinanden for at give kongeriget degne en dragt prygl med den seneste Pisa-rapport, så giver den danske skole noget. Nemlig engagement.

Hvad der endvidere slår mig, er det høje niveau på et dansk gymnasium. Det kan godt være, at andre er bedre til at sætte komma og til at finde et subjeksprædikat, men danske elever er nysgerrige, de kan analysere, vurdere, tage stilling; se meningen, kort og godt, i det, de laver. Og jeg opdager, hvor meget jeg egentlig må forberede mig for at leve op til elevernes indsats.

Så nej; der er ikke sket ret meget den sidste halve snes år. Forhåbentlig heller ikke de næste.

Oluf Lindberg

Studenter 2009

Århus Statsgymnasium

Agamemnon & Bacardi Limon

AP findes. AT findes.

Agamemnon
og Bacardi-limon findes.

Chokoladebollerne, Cigaretterne
og Danskafleveringerne findes.

Eksamenskvaabehelserne findes.

Fremskridtet og Fraværet findes.
Formålstjenlig fortælbelse i forgangne
fjerdelektioner findes.
Og fuldkaben, fuldkaben.
Fortrappen og forhåbningen.

Nogen nem opgave har det ikke været. Det har været lidt svært at samle sig om at skrive den her tale, der jo gerne skulle pege tilbage på tre gymnasieår og samtidig skue fremad imod den spændende og visse fremtid, vi nu går i møde... Svært har det været; ikke fordi der ikke har været nok at gribe fat i, og egentlig heller ikke pga. af det modsætningsfyldte, der umiddelbart synes at kunne bestå i at skulle skamrose vores gymnasietid og samtidig festligholde det øjeblik, der er uløseligt forbundet med dens afslutning. Men svært, simpelthen fordi jeg i de sidste par uger har haft en følelse – som jeg tror de fleste af jer nok kan genkende – nemlig, at man efter over en måneds fordyben sig i stenede faglig problematikker og metervis af afbidte negle og overspændthed over de få minutters eksamenscirrus, der for manges vedkommende har skæbnesvanger betydning for, hvad man kan få lov til at bruge resten af sit liv på. – At det eneste, man efter dette *show* kan og vil tænke på, er, at vi nu skal ud og gøre de næste mange timer bag i en lastvogn med overmåde indtag af gårdrik og generel dekadent opførsel. Og en sådan tankevirkomhed skaber ikke grund for mange bevingede ord...

De indledende linier var en lettere omskrivning af den nu afdøde digterpære Inger Christensens digt "Alfabet", og hvis jeg skulle hente nogen

visdom fra hende, måtte det være, at når man står i begreb med at skulle omfavne noget meget komplekst og følelsesladet med ord, er det en god idé at starte med at finde et *koncept* og et *system*. Og da jeg i forvejen var sunket godt ned i en sump af hermeneutiske modeller og genrebestemmelse i forbindelse med min afsluttende eksamen i dansk, var det mindst, jeg kunne gøre, at lave en lille analyse og fortolkning af det almene gymnasium for på den måde at fastslå den litteraturhistoriske periode, gymnasiet kan ses som et modstykke til (det tænkte jeg var højpandet og abstrakt nok til at leve op til forventningerne).

Af oplagte årsager faldt mine tanker først på *nyklassicisme*, men efter længere overvejelse er jeg kommet frem til, at hvis gymnasietiden skal repræsentere en kunsthistorisk strømning, så må det være *guldalder*.

Der er mange grunde til, at gymnasiet kan siges at være livets guldalder eller romantik, men det, der først fik mig at tænke på det, er den måde, tidligere gymnasieelever ser tilbage på deres glade gymnasieår. Den er nemlig oftest temmelig *romantisk*.

Det er som om, at uanset, hvem du spørger, kan du være sikker på, at vedkommende ligger inde med et mindre repertoire af gymnasieanekdoter, der alle sammen er variationer over de samme to grundtemaer – to kategorier, som man kan kalde: 1. Skøre påfund under indtag af store mængder spiritus (det giver vist selv) og 2. Uheldige måder at opnå gode resultater eller slippe for repressalier (altså om hvordan vedkommende med ungdommelig charme fik hylet sig igennem forskellige pressede situationer).

Hvis man ud fra disse fragmentariske anekdoter skulle skabe sig en forestilling af gymnasielivet, vil der tegne sig netop et meget romantisk billede, af en bohemeagtig udsvævende tilværelse, hvor man hustler sig igennem det hele.

Og dette billede er jo noget forvrænget. Gymnasiet er jo også til tider både frugtbart og trælsomt slid og lange boller og lange nætter, hvor man *higer og søger / i gamle bøger*, efter noget der kan hjælpe én med at komme videre med ens SRP, SRO, AT-synopsis og hvad vi nu ellers har været udsat for.

Og at gymnasiet også kan være en hård omgang, fordi man ud over at finde en mening i alverdens tekster, modeller og ligninger, også skal prøve at finde frem til en mere u håndgribelig mening. En retning for ens liv, eller – lidt mere romantisk – at gymnasiet ikke kun handler om uddannelse, men også om dannelse.

Ja, det lyder måske lidt åndssvagt, men jeg er overbevist om, at vi går herfra som mere *helstøbte* mennesker. Nu rimer helstøbt jo desværre lidt på *sat og moden*, og det er da også rigtigt, at hvis man ser isoleret på hårlængde og tøjstil, så tager vi os som gruppe ikke så spraglet og forskelligartet ud, som da vi for snart tre år siden vaskede igennem regnen til første skoledag i denne goglertrup. Det kan man selvfølgelig begræde, men måske skal man slet ikke tage det så tungt; ikke se det som en homogenisering eller ensretning, men blot som et udtryk for, at de fleste er nået frem til et mere "blivende" udtryk og indset, at man ikke behøver et meget særpræget udseende for at bevise, hvor særlig en person man er (eller det har de fleste nok indset...).

Det er også mit indtryk, at gymnasiet på én måde, i en faglig forstand, bliver hårdere og sværere for hvert år, mens det på et mere personligt plan bliver nemmere og stadig mere ukompliceret, jo tættere du kommer på de runde borde.

Man kan sige, at der sker to modsatrettede bevægelser, hvor opdragelsen i kritisk stillingtagen

går hånd i hånd med en stadig større tro på én selv.

Men det ændrer ikke på, at grundvilkåret i gymnasiet langt hen ad vejen er *tvivl*. Også tvivl på én selv. Men man skal ikke være ked af tvivlen. Man skal være glad for, at den har været der, og nogle gange skal man måske prøve at se, om man kan genfinde lidt af den – at man ikke hviler så meget i sin egen *helstøbthed*, at man praktisk talt stivner i sin endelige form.

Som en kunsthistorisk strømning repræsenterer romantikken et af de mest spændende og smukke kapitler. Ikke fordi man dengang var overbevist om sin egen overlegenhed, men netop fordi tvivlen på egen formåen fik dem til at skabe den guldalder i deres kunst, som de ikke fandt i deres samtid.

Det er denne tvivl, tvivl på egen *tilstrækelighed* og den grundlæggende tvivl om, hvor det egentlig er, man er på vej hen med sit liv, der får en til at gøre disse vanvittige krumspring, som ofte er underholdende, somme tider smertefulde; ting som umiddelbart kan virke uvederhæftige, ansvarslose, barnlige og balstyriske, men som vi senere vil se tilbage på som nogle af de smukkeste øjeblikke i vores liv. Og selvom den flok, vi har delt disse øjeblikke med, opløses i dag, så vil de stadig være der, minderne, som støvede oliemalerier, der vidner om en fjern guldalder, *hvor alting var så meget mere simpelt* og i virkeligheden meget sværere.

For Fortrappen og forhåbningen findes.
Glemslen og gensynet
Og huerne, huerne.

Tillykke med dem!

Esben Rytter

I Hulen er der hygge...

Men ikke kun. (Ulve)hulen - den tidligere pedelbolig, der udgør ÅSGs forpost mod syd - bruges nu til lærerforberedelse. Her sidder lærde lektorer og adjunktaspiranter og udtænker næste dags undervisning. Der bliver forberedt tværfaglige projekter, og lærebogsforfattere skriver de sidste kapitler til nyt undervisningsmateriale.

Huset er indrettet med mange arbejdspladser. Der er konferenceborde, computere, køkkenet og køleskab. Rammerne er således næsten ideelle - kun næsten, idet den sofa, der længe har stået på hulefolkets ønskeseddel, endnu ikke er blevet.

På doren ned til kælderens sidder det legendarie-

ske skilt fra Riget: "stille når gruppe". Det betyder, at kælderens møderum bruges og har været brugt til mange forskellige aktiviteter, mest dog til at forskellige grupper har mødes for at planlægge og udveksle tanker og ideer til kommende undervisningsprojekter.

Hulen er med til at give lærerne mulighed for at kunne arbejde og forberede sig i løbet af dagen, og med de øgede krav om lærersamarbejde er det nødvendigt at have steder, hvor vi kan mødes om planlægning af undervisningen.

Linda Holm-Rasmussen og Stig Jeppesen

Funktionen af en tanke

Et indfald førte til en tanke, og for snart et år siden opstod denne tanke hos nogle elever og en lærer. Gennem tider og skiftende generationer har Statsgymnasiet fra tid til anden haft et skoleblad. Et blad som gang på gang er gået i stå for ikke at blive til noget igen. Indfaldet var en ny opstart, en genfødsel af en gammel idé, som førte til tanken om, hvorvidt vi kunne gøre det anderledes? Denne gang ville vi prøve ikke at gøre ældre generationer kunsten efter, men i stedet prøve noget nyt – noget som skulle have tid. Så vi fandt tid, og tiden førmede sig på følgende måde:

Vi er seks mennesker samlet. Mere specifikt kan det fortælles, at vi befinder os i et klasselokale på Århus Statsgymnasium. Seks elever er vi, som kæmper med samme opgave – og nu skal den løses. Vi har en ide om et skoleblad, der skal tage sin begyndelse. Vi har en masse tanker, de fleste af dem befinder sig endnu inde bag tunge øjenlåg og trætte tunger. Få af dem ligger spredt ud på linjerede sider rundt i lokalet. På en tor tavle bag os er en række forslag listet op. Forslag til et navn – et navn der skal definere os som blad, som skal smile leseren i ansigtet og give det rette førstehåndsindtryk. For nok har vi ideer, tanker, kreative løsninger – indhold. Derfor må målet blive at få samlet disse under et fælles

udgangspunkt. Forslagene er mange og spænder vidt i brugbarhed og seriositet - alt fra "Den sorte skole", "Kvadrat" og "Staten" til "Irene", "Hunden" og "LN". Mangeartede er forslagene, men ingen af dem synes rigtig at rumme den tanke, vi gerne vil have leseren til at fornemme. Der skal mange, lange og kaffebefængte moder til, for et forslag skabes ud af de tanker, vi alle hver især har. Der skal gnides mange, forvildede og søvnige øjne, for syv bogstaver danner en sammenhæng på en tor tavle. "Funktion" står der, og kort efter tilføjes de to karakteristiske spørgsmålstegn. For hvad er funktion? Hvad vil det sige at fungere? Og hvad sker der, når noget ikke gør det? Hvordan fungerer vi selv som skole? På en eller anden måde kommer netop dette navn til at give mening. Måske fordi det rummer den bredde, vi gerne vil afspejle med et skoleblad. En bredde, der appellerer til mangfoldigheden på Statsgymnasiet, men også en bredde, som tegner et billede ud ad til og symboliserer det, vi gerne vil kunne: rumme bredt.

Med Funktion prøver vi at fange en stemning blandt hinanden og de mennesker, der befinder sig omkring os. Vi prøver at koge samme stemning ned til forskellige indtryk, som herved udformer sig i mange forskelligartede artikler. Nye ideer til bladet skabes hele tiden, fordi nye ting på skolen hele tiden finder sted. I bladet findes alt fra debatter om undervisningen og elevrådets værdi til soldreportager og fotos af Statsgymnasiets eget modebillede. Vi laver interviews, klummer, tager billeder og reporterer fra livet på ÅSG. Med Funktion har vi startet en fortælling om den skole, som vi selv er med til at forme.

Nu er der gået et år, siden vi holdt de første ideudviklende moder, og her på tærsklen mod et nyt skoleår synes jeg, vi har opnået en ting: at skabe funktion ud af en tanke.

Katrine Korfix, 2b

Sum sine regno – jeg er uden kongerige

Jeg gik i gymnasiet på Birkerød Statsskole. Tæt på skolen lå kirken, hvor min klasse var på besøg i en religionstime – en velkommen variation i pastor Melbys forkyndende undervisning. Vi fik bl.a. gennemgået kalkmalerierne, og her gjorde et enkelt og udsletteligt indtryk på mig. Midt på en hvælving en fremstilling af livshjulet, hvor man ser en mand (naturligvis) med krone i tre livspositioner omkring hjulet: til venstre på vej opad, derefter siddende på toppen og endelig på højre side med hovedet nedad på

vej i afgrunden. Tekstbånd bølger ud fra deres mund, hvor der på latin står: regnabo – regno – regnavi. Latinsk verbalbøjning fra det virkelige liv: jeg vil regere, jeg regerer, jeg har regeret.

To tanker fyldte mig. Den første var min identifikation med den opadstigende. En voldsom glæde ved tanken om, at verden snart var min, at jeg skulle bestemme, og dertil en vag forestilling om, at når jeg sad på toppen, ville et eller andet mirakel indtræffe, som ville forhindre min nedtur.

Den anden tanke var – med skam at melde – et hurtigt indre overblik over, hvilke af mine lærere der, efter mit skøn, uden selv at vide det snart ville sprælle hjælpeløst med hovedet nedad og benene i vejret, på vej ud. Det var ikke så få. En velgørende tanke for en presset gymnasieelev i et autoritært skolesystem i starten af 1960'erne. Sidste sommer vovede jeg mig for første gang siden med bange anelser ind i kirken igen, vel vidende at mit hjul var drejet en halv omgang siden sidst. Det første, jeg lagde mærke til, var, at der faktisk var en fjerde person liggende under hjulet. Kronen er faldet af, og teksten oplyser lakonisk: Jeg er uden kongerige. Mit 17-årige perspektiv rakte end ikke til at få øje på ham! Fra gymnasieelev til pensioneret gymnasielæktor. Hvordan ser perspektivet så ud, nu hvor jeg ikke mere befinder mig på hjulet – men liggende under det?

Meget har ændret sig, siden jeg begyndte som lærer i starten af 1970'erne. Nye undervisningsformer, nye elevtyper og masser af nye pædagogiske modeord. Gennem mange af disse ændringer går et krav om ustandselig fornyelse. Forandring er en kvalitet. For nylig læste jeg filosofen Anders Fogh Jensens bog om projekt mennesket fra 2009. Her skriver han bl.a.: "Den, der bliver på den samme arbejdsplads i mere end tre år, brænder på som mælk." En udfordrende tanke for en, der så har overskredet udlobsdatoen med 35 år!

Sikkert er det, at unge i dag slet ikke kan forestille sig, at de gennem hele deres arbejdsliv kun skulle regere ét sted, og hvad har jeg så at sige til deres krav om personlig vækst gennem mobilitet? Ikke så lidt. Jeg tror nemlig, at visionen om projekt mennesket i evig bevægelse kan endes som en sand karrusel, hvor man glemmer at forholde sig til, hvad der egentlig holder hjulet fast i midten – hvor centrum er.

I forhold til denne udvikling synes jeg, at gymnasiet har en vigtig rolle at spille. Selvfølgelig skal gymnasiet iklæde eleverne tidens efterspurte kompetencer, men det både skal og kan noget mere. Det kan tilbyde dem en ramme, som de kan sætte deres personlige projekt i forhold til. Et fællesskab, en kultur og ikke mindst en historie. En basis, som de kan bevæge sig frit ud og væk fra – især hvis de kender den.

Ind imellem sker det, når man som dansklærer uddeler slidte eksemplarer af en klassiker, f.eks. Holbergs *Erasmus Montanus* eller Blichers noveller. At en elev på bagerste række pludselig råber: "Fuck, den her har min morfar haft!", hvilket så fremgår af den uendelige række af navne på elever, som i tidens løb har fået bogen udleveret. For eleverne måske umiddelbart et udtryk for rutinemæssig gentagelse og manglende fornyelse, men der kan komme en god diskussion i klassen ud af at diskutere, hvad det ville indebære, hvis forskellige generationer overhovedet ikke læste det samme – ikke havde en fælles referenceramme, hvilket naturligvis ikke skal opfattes som et forsvar for kun at arbejde med kanoniserede værker eller hævdvundne værdier og sandheder. Selvfølgelig skal eleverne også arbejde med gener, medier og virtuelle universer, som deres morfar ikke kunne forestille sig eksistensen af, da han læste *Erasmus Montanus*, og her vil der sandsynligvis også opstå nye måder at læse Holberg på.

Forankring og forandring. Jeg tror, de fleste gymnasielærere er optaget af den balance, og jeg synes, at den har været et helt arbejdsliv værd.

Pas godt på mit kongerige.

Mona Reichert

Julens fravær og nærvær på Århus Statsgymnasium

Man siger, at julen er hjerternes fest. Ifølge den kristne tro er det centrale Jesu fødsel og død, som her fejres. I oldtiden, da vi troede på andre guder, var det de lyse tiders komme, som man fejrede. Denne fest hed vintersolhverv. Men uanset hvad man vælger at kalde festen, men hvad man vælger at fejre, så har denne fest altid været en anledning til at fejre hinanden.

I julen er fællesskabet og samværet i fokus. Vi mødes om det gode, det hyggelige og det at nyde nuet. Dette møde foregår til julefrokoster, julehygge, julearrangementer og som det vi er samlet om i dag, nemlig juleafslutninger.

Men det er ikke kun i julen, at vi dyrker nærværet og sammenholdet. Nej, det er i hele december måned. Gennem traditioner og en selvtableret feststemning minder vi hinanden om – og bilder hinanden ind - at vi går mod lysere dage. Dette lyder måske storladent, men vi bekæmper både det åndelige og det fysiske mørke i fællesskab.

I julen samles man altså om nærværet. Gid jeg også kunne sige det om Århus Statsgymnasium, men det er mig desværre ikke muligt. Vi kan ikke sige så meget om vores nærvær, som vi kan fortælle om vores fravær. Nej, for på denne

skole bliver vi målt på, hvor fraværende vi er. Dette fokus fylder for tiden meget; for den enkelte elev, for klasserne, for lærerne og for hele skolen. Men hvorfor fylder det så meget? Hvorfor så mange lange samtaler? For det vigtigste ved at gå i gymnasiet er jo ikke at være der – men at lære der!

Når man som elev bliver vurderet ud fra et procenttal der definerer en mangel på indsats, så virker det hele negativt. Disse tal bliver smidt ind i statistikker, de bliver målt og vejet akkurat som eleven. Men disse statistikker siger intet om, hvordan det var at være der – kun noget om hvem der ikke var der. Nu er det jo ikke sådan at man ikke bliver målt på nærvær. Det siger sig selv, at man kan lære mere, når man følger undervisningen. Nærværet bliver bedømt i den enkeltes præstation, i form af karakterer. Men det er da slående, at man ikke kan blive smidt ud på baggrund af de resultater, man skaber, når man er i skole, men at man kan bortvises på baggrund af de resultater, som skabes når man ikke er der!

Det virker som om, at jo mere man snakker om dette fraværsproblem, jo større bliver det. Answeret bliver tungere, glæden ved rent faktisk at være til stede i skolen bliver mindre, og til sidst er den eneste grund til, at man sidder der rent faktisk, at man ikke vil smides ud. Så min tese er altså, at fortsætter dette øgede fokus, denne rigiditet, ja, så fortsætter fraværet også. Det bliver en spiral, som er umulig at komme ud af. Specielt i disse måneder, hvor man møder på skolen, når det er mørkt, og får fri, når det er mørkt igen. Og så er det, at man kan lære lidt af julen og den medfølgende stemning.

For fraværet skal ikke ignoreres og tøjlere ikke slippes. Men fokuset skal flyttes fra fravær til nærvær – det skal være centralt, at eleverne bak-

ker hinanden og sig selv op, så man helt fysisk minimerer fraværet. Men for at støtte denne proces skal der mere til, end at eleverne dukker op til timerne. Der skal fællesskab til. Fællesskab som det, der findes i dette lokale lige nu, og som vi ser det i hele december måned.

Det er alle kræfter på skolen, som via fællesskab og samvær skal gøre skolen akkurat lige så magisk, som december måned er!

Vi skal sammen hanke op i hinanden og huske på nærværets magiske indflydelse, fællesskab og magt. Hvis disse ting overtager fraværets betydning i hverdagen, så bliver skolen til mere end en institution, hvor man ser fremmede ho-

veder hver dag. Så får skolen lige præcis den energi og nærværsfølelse, som julen og december måned står for. Og som er det, vi fejrer hvert evigt eneste år.

Så kære medstuderende på ÅSG – god jul. Nyd den, nyd hinandens selskab og kom tilbage med et klart hoved, fyldt med tanker om nærvær.

Glædelig jul, og glædeligt Århus Statsgymnasium

Lærke-Marie Knudsen, 2c

Teaterkoncerten 2009: When the Music's over

"Jeg fik tårer i øjnene allerede i første nummer" - bemærkning fra en far efter ASG teaterkoncerten 2010.

Da Michael Jackson døde lige inden sommerferien sidste år tænkte vi, at han naturligvis skulle være emnet for vores næste teaterkoncert. I løbet af sommeren ændrede vi overskriften til "Rockens for tidligt døde/When the Music's Over", så repertoireet blev mere blandet. Desværre, kan man sige, var der nok at vælge mellem - lige fra Patsy Cline til Michael Jackson.

Vi fik sammensat et repertoire, som vandt genklang både hos eleverne og hos de forældre, der kom og så forestillingen. Pludselig huskede

de deres egen tid med luftguitar og Hendrix på grammofofonen.

Som sædvanlig havde vi som musiklærere og talentspejdere nok af talenter at vælge blandt. Vi synes, der blev plads til mange forskellige musikalske udtryk, og at vores elever er fantastiske!!

Birgit Dengso og Jytte Petersen

Teaterkoncert

Går du med en kunstner i maven og et hul i pengepungen?

Sådan lød startskuddet til den vist nok første frie malerikonkurrence i skolens historie. Initiativet kom fra de to elevrepræsentanter i Bygningsudvalget, Monica Holm Rasmussen og Silje Sommer-Storstein, 3.b, som mente, at udsmykningen i klasselokalerne lød meget tilbage at ønske. Hvorfor ikke give lokalerne et tiltænkt loft, og hvorfor ikke lade skolens elever selv sætte præg på skolen?

God idé, mente resten af udvalget og udskrev en konkurrence med store præmier og lige så store muligheder for at træne de kreative gener. Konkurrencebetingelserne var enkle: størrelse mindst 1 m², tilmelding inden den 21. oktober, anonym indlevering den 1. december. Interessen fra eleverne var stor. Mange meldte sig til, og det var både 1., 2. og 3.g'ere, der tog sig tid til at svinge penslerne indimellem skriftlige afleveringer, SRP, dansk-historieopgaver og afsluttende prøver i AP og NV.

En del valgte at benytte sig af faciliteterne i forbindelse med frivillig Billedkunst, hvor de hver mandag efter fjerde lektion stillede staffeliere op og i hyggelig atmosfære udfoldede deres kreative talenter på de store lærreder. Enkelte arbejdede endda sammen to og to. Litervis af akrylmaling blev købt ind, og maleriene tog i løbet af efteråret form. Spændende var det at følge processen og se, hvordan forskellige ideer, motiver, stilarter og farveholdninger manifesterede sig på lærrederne. At få lov til at male i stort format og udsigten til måske at få sit værk op at hænge i et af klasselokalerne udgjorde motivationen for de fleste.

Konkurrencen kulminerede med udstillingen af de 18 færdige værker, som blev hængt op over for Asger Jorns store relief i forhallen. En dommerkomite bestående af de to initiativtagere, to lærere fra Bygningsudvalget og undertegnede

billedkunstlærer trådte sammen, og efter alvorlige voteringer og afstemninger gik første præmien på 500 kr. til et asiatisk tegneserieinspireret, farvesprudlende værk med den ironiske titel "In Cakes We Trust" skabt i fællesskab af Amy Hoa, 1y, og Linh Minh Pho, 2y. 2. præmien gik til Karen Wolfhagen, 3b, for et flot udført foto-realistisk maleri, og tredjepræmien til Julie Bruno Jansen, 3a, for hendes malerisk fine "Menneskeblomster" i glødende farver. Herudover blev 10 malerier købt til ophæng i sydgangens klasselokaler.

Der mangler stadig udsmykning i enkelte lokaler, så kommende 1., 2. og 3g'ere kan godt begynde at spidse penslen!

Janne Yde

Skolefesten

Frivillig idræt

Fodbold

Der er frivillig fodbold for alle i august og september måned. Pigerne og drengene trænede henholdsvis hver tirsdag og torsdag frem til gymnasieturneringen, der fandt sted i september måned 2009.

Pigerne spillede deres turnering på Skovbakens baner, hvor de var kommet i en svær pulje med Risskov og Viby. Det lykkedes imod alle odds at skabe spænding i begge kampe, og det skyldes ikke mindst en flot og uimponeret indsats fra ÅSG pigerne.

Drengene vandt overbevisende deres pulje, og i semifinalen mødte de Egå gymnasium, hvor det blev til en overbevisende 3-0 sejr. Lodtrækningen ville således, at vi skulle møde Akademiet om, hvem der skulle til DM, det samme skete sidste år. Vi havde spillet mod Akademiet i vores pulje og vundet 1-0, det skete også sidste år. Sidste år endte semifinalen 0-0, det skete igen, og vi skulle ud i en straffesparks konkurrence – ja, som sidste år. Desværre tabte vi straffesparks konkurrencen - godt gættet, som sidste år. I truppen var der et stort ønske om en revanche til næste år, og tredje gang skal det nok lykkes.

Håber at se en hel masse til frivillig fodbold til august 2010.

Lars Raunholt

Basketball

På ÅSG er det muligt at spille basketball i fritiden i vinterhalvåret.

Denne træning munder ud i de landsdækkende gymnasiale turneringer, og ÅSG deltog i dette

skoleår med et Pige-A, et drenge-A og et drenge-B-hold. Alle tre hold klarede sig forrygende flot:

DrengeB-holdet vandt turneringen på Langkjær gymnasium på overbevisende måde: lutter store sejre.

DrengeA-holdet vandt kvalifikationsturneringen og fik en flot 3-4 plads i den afsluttende turnering om DM for gymnasiehold.

PigeA-holdet vandt sølvmedaljer ved den Jydske-Fynske turnering og blev nr. 4 i finalerunden om DM.

Jeg glæder mig allerede til næste sæson.

Head-coach Jens Winther

Lån af gymnastiksale

På ÅSG kan elever låne en gymnastiksal eller bruge fitnessrummet hver onsdag aften i vinterhalvåret.

Det er gratis, og skolen stiller bolde og udstyr til rådighed. Dette kaldes "onsdag aften-idræt". I sæsonen 2009-2010 var idrætsfaciliteterne flittigt benyttet af elever, som spillede alt fra volleyball, basketball, indendørs fodbold til hockey, badminton og bordtennis. I fitnessrummet blev der trænet og danset intenst. Vel mødt til den nye sæson.

Jens Winther

2b i Wien

I 2.g skal man på studietur i sammenhæng med AT forløbet 2.3. Vi havde i 2.b valgt at tage til Wien, hvor vi fik sat levende billeder på de emner, vi havde beskæftiget os med i det forberedende arbejde i ugerne op til turen. Vi var blevet opdelt i grupper med hvert sit emne, som knyttede sig til Wiens forskellige tidsperioder fra omkring indgangen til det 20. århundrede.

I Wien fortsatte vi arbejdet med et såkaldt "Stadt-rallye", hvor vi blev sendt på en heldagsvandretur rundt i Wiens forskellige bydele for at få en større fornemmelse af vores tidsperiode. Den viden, vi samlede på turen rundt i Wiens gader, mundeude ud i en skriftlig aflevering. På "Stadt-rallye"et måtte vi klare os på egen hånd, da al navigering og kommunikation med wienere var overladt til os uden lærerhjælp. Pludselig at skulle henvende sig til en fremmed på et fremmed sprog virkede i første omgang ret så skræmmende. Dog fandt vi hurtigt ud af, at wienere var nemme og venlige at tale med, og de fik højt et lille smil på læben over vores til tider manglende grammatiske færdigheder og kringledede formuleringer.

Mødet med storbyen Wien og dens indbyggere var berigende på kulturkontoen, da både caféliv, kunstskatte og shopping var i højsædet. Specielt

en cafétur i Wien er på mange måder anderledes end det, vi er vant til herhjemme, og det gav på turen anledning til flere sjove situationer og små misforståelser. Det tog noget tid at vænne sig til, at man på Wiens caféer tager det som en fornærmelse, når kunderne bevæger sig op til disken for at bestille.

På trods af, at vi havde fået informationer om, hvad vi kunne vente os af mødet med østrigeres kultur, kom det alligevel som en overraskelse, når vi stod i situationen. Et andet godt eksempel er vores visit på en traditionel "Heuriger", som er det sted, hvor østrigerne dyrker deres specielle vintraditioner. Her troede vi bare, at vi skulle smage på noget vin. Men vi blev ret overrumplet, da rundvisningen også bød på fugtige spindelvævsfyldte kælderrum med den friske vin, som er kendetegnende for en "Heuriger".

Alt i alt var turen lærerig på flere niveauer, da man blev klogere igennem skolearbejdet, men også gennem det sociale samvær, der gav et godt grundlag for motivationen til det faglige. Derudover lærte vi også hinanden at kende fra helt nye sider, hvilket især var gældende for de enkelte værelser, hvor man blev rystet tættere sammen. En generel hyggelig stemning bidrog til et mere afslappet forhold blandt os, hvilket også omfattede vores lærere, der fremstod mere som personligheder end autoritetsfigurer.

*Emma Margrethe Hodgson og
Sofie Bach Aspinall, 2b*

Bygninger, inventar og kunst 2009-10

Århus Statsgymnasiums bygninger blev indviet i august 1958. Bygningen fremtræder med sin lave, langstrakte facade, sine store aluminiumsindrammede vinduespartier og den strenge geometriske planløsning som et fremragende eksempel på 1950'ernes funktionalistiske bygningskultur. Og i 2004 blev skolens bygninger fredet af Kulturarvsstyrelsen netop med henvisning hertil:

"Århus Statsgymnasium har de særligt fremragende værdier, der kan begrunde en fredning af en bygning, der er under 50 år gammel (...). Anlæggets enkelte bygninger er placeret i åbent terræn med en storslået udsigt mod syd. Statsgymnasiet er strengt og enkelt komponeret såvel i planløsningen med en række rum omkring to grønnegårde, som i arkitektonisk udformning, hvilket gør oplevelsen af bygningen klar og overskuelig (...). Komplexets hovedrum er forhallen og festsalen, hvis helt særlige kvaliteter findes i rummernes integrerede udsmykning (...)

Med den integrerede udsmykning tænkes på det store relief i skolens forhal – udført af Asger Jorn (1959) og på Jorn/ Wemaæres smukke gobelin "Den lange rejse" i skolens festsal.

Hvis man nærmer sig skolen fra syd – fra Fenrisvej – åbner blikket sig op imod skolen gennem det parklignende anlæg, de spredte fyrretræer og Haugen Sørensens monumentale skulptur. Den brede fortrappe og de store glaspartier sluser den besøgende ind i skolens forhal, der af arkitekterne nok mest var tænkt som et repræsentativt rum, men som nu summer af elevaktivitet, både faglig og social. I bygningen hersker de lige linier, der følger de lange, lyse gange mod syd og nord og forbindelsesgangen imod øst. Bygningen fik vinger på ved en udvidelse imod øst i 1972, og ved en tilbygning i 2004-05 er de to vinger igen blevet forbundet med skolens nye studieområde.

Skolens overtagelse af bygningerne.

Statsgymnasiet var i perioden 1958-86 ejet og drevet af staten (deraf navnet Århus Statsgymnasium). Efter en amtslig mellempperiode har staten igen taget over, og planen er nu, at skolen (ligesom de øvrige gymnasieskoler under STX) selv skal eje bygningerne og være ansvarlig for vedligeholdelse, genopretning og modernisering i det omfang, de statslige bygningstaxametertilskud tillader det. Overdragelsen var sat til 1/1 2010 men er endnu ikke på plads. Den uafklarede overtagelsessituation betyder, at vi i forhold til de igangsatte moderniserings- og genopretnings-projekter famler lidt i blinde. Det har dog ikke forhindret, at vi konstant har haft flere projekter og mange håndværkere i gang samtidig.

AT - påbuddene

Skolen havde besøg af arbejdstilsynet i oktober 2008. Det udløste to påbud: Et krav om at skabe et acceptabelt indeklima i skolens administration (etablering af en ventilation i skolens vestlige fløj) og en renovering af de elektrisk drevne sølsejl. Løsningen heraf er nu meget tæt på at være en realitet. Det andet påbud er langt det mest omfattende og dyreste og er det, som har bidraget til, at skolens overtagelse af bygningerne endnu ikke er på plads. Et AT-påbud om at skabe et acceptabelt arbejdsklima i alle undervisningslokalerne. Med 4,67 m³ luft til hver person i de forholdvis små undervisningslokaler, kan påbuddet næsten kun imødekommes ved sammenlægning af lokaler (hvilket udloser et behov for et erstatningsbyggeri med 10-15 klasseværelser, afhængig af modellen der vælges).

Arbejdstilsynet kom igen på skolen i oktober 2009 – igen to påbud: Et påbud om at lovlige forholdene i kemilokalene, herunder især kemikaliedeppet. Det påbud er opfyldt nu. Det andet påbud gik på musiklokalerne, hvor der krævedes forbedring af akustikken og lydiso-

lering, herunder lydisolering til det tilstødende lærerværelse. Kravene til musiklokalerne skal være i orden oktober 2010.

Modernisering af biologi, naturgeografi og kemilokalene

Pengene til modernisering af disse lokaler blev bevilget i marts 2008, men først i efteråret 2009 kom der gang i projektet. Fra efterårsferien og til jul blev der arbejdet med biologi og naturgeografi. Begge fag har fået totalmoderniseret deres lokaler, der er indrettet efter modellen to undervisningslokaler og et præparations- eller forberedelseslokale til hvert fag. Samme model er anvendt i kemi, hvor moderniseringen desværre først kom i gang i januar 2010, fordi det i første omgang viste sig, at bevillingen ikke var tilstrækkelig.

Disse projekter har sat deres præg på skolens hverdag – i perioden fra uge 42 til uge 52 var 8 lokaler ude af "drift" med voldsomme skemamæssige konsekvenser. Kemi har måttet undvære deres lokaler i hele perioden fra uge 42 og har måttet lempe sig igennem ved lån af lokaler i fysik og fra uge 2 i biologi. Kemilokalene er efter planen færdige 25. maj.

Genopretning.

Fere projekter, hvor midlerne var bevilget i foråret 2009 (af UBST – Universitets- og Bygningsstyrelsen) er blevet udført i efteråret 2009 eller i foråret 2010. Det sidste projekt (udskiftning af yder- og mellemdøre samt et større antal vinduer) er først lige sat i gang nu.

Det absolut største projekt har fundet sted i den indre grønnegård (grønnegård I). Blankt vand på gulvet i kældergangene blev forklaret med ødelagte dræn i grønnegården. Disse skulle udskiftes. Stort set hele grønnegården har været gravet op af store maskiner, der blev bugseret ind over taget af en kæmpe kran. Som følge af den barske vinter er arbejdet endnu ikke helt

afsluttet. Kulturarvsstyrelsen krævede, at grønnegården blev ført tilbage til sit oprindelige udseende fra 1958. Der er lagt brændte sten, som de oprindelige, bænkeene er sat i stand, ligeledes det lille glasbur på nordsiden. Nu venter vi på beplantningen. Kun den ene af de store vandgraner blev skånet. Det skal nok blive fint, men lige nu ser det temmelig bart ud.

Hertil kommer andre initiativer: Der er udskiftet et større antal facadedækplader (gotlandsk kalksten) på hovedbygningen. Tag og tagudhæng på det ældste af billedkunsthuse (den tidligere rektorbolig) og på Ulvens Hule, som rummer lærerarbejdspladser (tidligere pedelbolig), er blevet istandsat. Et antal af de store vinduesglas i øverste stokværk i festsalen er blevet skiftet. Og som nævnt ovenfor er nu vi i gang med at renovere og udskifte et større antal indre mellemdøre, vinduer i klasserne samt de store dørpartier ved indgangen.

Egne projekter

Trods den tumultariske hverdag har der været overskud til også at arbejde videre med egne projekter i den fortsatte kamp for indre vedligehold:

Lokalene K09 og K10 er blevet sat i stand og indrettet fra bunden med ny teknik og nye møbler til mediefaget – en lille biograf i K10 og et

grupperum i K09. Lokalene kan også bruges af andre fag, når de er ledige. Samme projekt starter nu i K07 og K08. Endelig har mediefaget fået K11 som nyt depot og redigeringsrum. Kælderlokalene K03 og K05, som er indrettet til lærerforberedelse, er sat i stand og forsynet med nye hæve-sænkeborde, stole og lamper samt reoler til den nødvendige håndbogslitteratur. I næste skoleår kan vi så tage fat på de to sidste kælderlokaler mod syd – K04, som er pædagogisk værksted og K06, som er individuelt arbejdsrum for elever.

I idret er "mellemrummet" mellem de to sale sat i stand, møbleret og forsynet med smart board, så der også i en snæver vending kan bedrives teoretisk undervisning i faget.

De resterende (næsten) undervisningslokaler er nu blevet forsynet med smart board-tavler med pc, dvd-afspiller og projektor samt dokumentkamera. Ni lokaler har fået nye møbler. Lærerne har fået placeret et rullende kateder i de enkelte klasseværelser, så de har mulighed for at lægge bøger og stile og papirer og bærbare fra sig på en fast base, hvorfra de kan styre slagets gang.

Skolens smukke festsal, som har mange anvendelser – ud over festerne – forsøger vi stadig at bevare og forbedre. I dette skoleår har vi som

nævnt udskiftet et antal af de store østvendte ruder. Endvidere har vi udskiftet sceneopbanget (til scenelys og andet), og vi er i gang med at renovere scenetæppet, som ikke har fungeret i 20 år.

Pedellerne har konstrueret nye eksamensborde (130 stk.), som er fleksible og en ergonomisk gevinst; og de kan i en snæver vending opstilles alle steder, hvor der er behov for ekstra bordplads.

Vi har fået gennemprøvet skolens eltavler og elføringsveje. Et myndighedskrav. Og vi har følgende udskiftet et antal eltavler (fra 1958).

Den kunstneriske udsmykning har i dette skoleår især været lagt i hænderne på eleverne. Efter forslag fra eleverne i Bygningsudvalget (Silje og Monica, 3b) har der i efteråret været udskrevet en konkurrence blandt skolens elever. Konkurrencen resulterede i mere end 20 flotte og meget forskellige produktioner. Et dommerpanel af elever og lærere udpegede de tre bedste, som blev hyldet til den årlige juleafslutning. Skolen har indkøbt 13 af billederne – de bliver nu hængt op i klasseværelserne på sydgangen. Her i årsskriftet kan man læse mere om konkurrencen og billederne.

Et antal klasseværelser er nymalede af malermester Thorbjørn, som også har malet det store kassematte loft i forhallen og sat endevæggene i stand. Endevæggene indrammer forhallens store relief og er efter Jorns udtrykkelige ønske sorte.

Således fortsætter vi med større og mindre forbedringer, mens vi venter på en afklaring omkring den endelige overtagelse af bygningerne. Når den finder sted, bliver det op til vores egne prioriteringer og kreditforeningens nåde, hvordan modernisering og vedligeholdelse kan fortsættes.

Anton Vinderslev

Nye lokaler i mediefag

Grunden under Århus Statsgymnasium er muligvis gemt højmosse. Om det er blegemændene eller hængemøseofre, der får kloaksystemet under skolen til at lugte så gyseligt, er der ingen, der ved. Men indtil i år var mediefag klemt inde mellem lugten nedefra og lyden ovenfra, da vores overbo, musik, altid leverede underlægningsmusik til vores arbejde.

Efter i årevis at have bedt til Sankt Antonius (skytshelgen for bygninger og arbejdsmiljø) om at få nye rammer for vores undervisning, blev vore bønner endelig hørt.

Det nye faglokale er et dobbeltlokale bestående af k10 og k9, hvor førstnævnte er bygget til forevisning med mulighed for brug af både pc, vhs, dvd og blu-ray, mens k9 er indrettet til gruppearbejde og mere ordinær undervisning. Begge lokaler prydes af skønne klassiske plakater fra Filmlakaten 2000.

Mediefag har aldrig taget sig bedre ud, og skolen har aldrig haft bedre faciliteter til filmforevisning. Dobbeltlokalet er først og fremmest et faglokale, men afgjort en gevinst for alle lærere, der benytter sig af levende billeder i deres undervisning.

At mediefag samtidig er gået fra at filme på dv-bånd og redigere på pc (Pinnacle Studio 9) til at filme i hd og redigere på MacBook (Final Cut Express) har opdateret faget på skolen og gjort det endnu mere attraktivt for de mange elever, der søger det hos os.

Thomas Lind Laursen

bygningensansvarlig

De nye biologilokaler

Der er sket en del med biologiundervisningen i gymnasiet siden ÅSG's ungdom. Og i forbindelse med de

nyligt overståede renoveringer var det en interessant oplevelse at komme til bunds i den gamle biologi-samling. Specielt i lokale 49 fandt vi mange spændende ting, der ikke har set dagens lys i mange år.

Men nu er regnorme i sprit, plastindstøbt rottekæber og hjemmelavede sommerfuglepræparater (alt sammen i klasseset) udklippet med PCR-maskine, præcisionspipetter og sterilskabe.

Der er stadig nogle ting, der ikke er kommet i orden endnu, men det er dejligt at undervise i de nye lokaler, så vi glæder os til, at det hele kommer til at fungere, som det skal.

Og skarven, den er der stadig og holder øje med, at alt går til på rette vis!

Lisbeth V. Hansen

Ombygning i geografi

Naturgeografiundervisningen har fået meget forbedrede vilkår efter ombygning til to fuldt udstyrede lokaler og et særligt samlings-/lærerepræparationsrum. Der er dermed bedre plads og faciliteter til praktiske øvelser.

Det har givet mulighed for en mere tidssvarende opstilling af samlingen og en større oprydning i samlingsgenstande, der er samlet i hele skolens levetid. Der er en del meget fine ældre ting, som kun i mindre omfang kan anvendes i dag, der bruges som udstilling eller foræres bort til historiske eller etnografiske samlinger. Andet vil blive smidt ud.

Der bliver så plads til at supplere samlingen op til brug for øvelser i hydrologi, meteorologi, oceanografi, glaciologi og kartografi. Der er også brug for at føre kortsamlingen up-to-date.

Lars Kjærsgaard

Nye øvelsesfaciliteter til eleverne

Nyordning af hydrologisk, oceanografisk, meteorologisk og kartografisk samling

Om ombygningerne i kemi

Torsdag før efterårsferien flyttede 4 elever, Vivi og jeg alt fra lokalerne 36, 37, 38, 39 og 40 til nye og midlertidige placeringer. Vi forsøgte at forestille os, hvad vi oftest ville få brug for. Alt dette forsøgte vi at få plads til i nr. 35, hvor fysisk velvilligt havde ryddet nogle skabe og skuffer til os. Det kneb dog gevaldigt med pladsen, så vi måtte "erobre" modelokale nr. 23 for at få plads til vores håndbibliotek og andre væsentlige forbrugsvarer. Alle vores kemikalier skulle flyttes ned i et kælderrum.

Det var en langsom og afbøjet affære at få kemikalierne fragtet derned, da vi af sikkerhedsmæssige årsager ikke kunne have personer i elevatoren, når der var kemikalier med. Ved hjælp af mobiltelefoner og mange rulleborde lykkedes det uden alt for megen renden op og ned at få flyttet de flere hundrede glas, dåser, botter og andet sikkert ned i kælderen.

Nye mediefagslokaler

Kemi renoveres

Efter dette knokleri var det lidt frustrerende, at der intet var sket i efterårsferien og heller intet skete i de kommende uger.

Da meldingen kom om, at kemiafdelingens renovering var udsat til efter jul, begyndte vi at bruge nr. 36 til kemiovelser, og ikke mindst i forbindelse med SRP var det guld værd, at vi havde et velfungerende kemilaboratorium – ganske vist med det minus, at meget udstyr var gemt væk, og at der var meget langt til kemikalierne. De øvrige kemilokaler havde pedellerne og deres hjælpere nået at rydde helt inden efterårsferien.

Efter mange måneder i "landflygtighed" glæder vi os nu over, at kemilokalene igen begynder at ligne noget, der kan undervises i – og ikke et resultat af et mislykket kemiforsøg!

Marianne Svenningsen

3z på tur

I Horsens fjord finder man den lille ubeboede ø Vorso. Øen ejes af miljøministeriet og har været fredet siden 1917. Dette gør øen til et prægtigt eksempel på den vilde danske natur. Øen fungerer som et levende biologisk laboratorium, som blandt andet giver liv til en skarvkoloni på omkring 4000 ynglende par.

Øen er kun tilgængelig via en gammel vadesti, som kun kan bruges ved lavvande. Da vi i 3.z begav os på ekskursion, foregik det derfor i uldsokker og vadere. Mens vi traskede gennem vandet, dukkede tanken om et pludseligt stormvejr, vandstigning og en skræk ved ikke at kunne forlade øen op. Det kunne næsten være starten på en gyserfilm.

Vi var så heldige at få en rundtur af Jens Gregersen, som er ekspert i livet på øen. Jens guidede os kyndigt rundt på usynlige stier gennem skov og krat. Den tætte stemning af munter snak og grene, som knækker under støvleme, der hvor vi gik på bunden af skoven, blev brudt af fuglenes højlydte aktivitet højt oppe over trækroneerne. Det gjorde os konstant opmærksomme på deres nærvær. Trækroneerne var da også behængt med hundredvis af reder.

Der yngler omkring 50 forskellige fuglearter på Vorso, heraf er skarven en af de mest omtalte. Skarvens afføring dræber løvet og efterlader træerne nøgne, hvilket letter fuglenes arbejde med redebrygningen. Skarvens reder findes derfor oftest i toppen af løvtræer, der er næsten bladløse. Den store kvælstofgødning forårsaget af fuglekolonierne betyder, at planter som præstelus og brændelder efterhånden bliver dominerende. De fredede fuglekolonier har skabt stor debat, da fiskere i området bliver udkonkurreret af fuglene.

helt uberørt stykke natur, som ingen har kontrol over, og samtidig føle, at alt ændres og ikke har nogen bestemt form.

Vejret tilsmilede os og gjorde turen til en skøn oplevelse. Helt bestemt en af fordelene ved at have biologi på højt niveau. Tak for en god dag, 3.z.

Ida Thorilds Molmer, 3z

2a i London

"Start med en provokation, en anfægtelse, en problemstilling" lærer vi (måske) vore elever, når de skal skrive et essay. Ja tak – det sgu' svært, når man skal skrive om 2.a i London. Lutter lykke og gode stemninger, som desværre let bliver drivende kedsommeligt på skrift.

Vi kom, så og sejrede. London faldt i vores smag. Stressende hektisk, eksotisk fremmedartet og fortidigt forfinet – vi så det hele. Fra turist-London til Eastends indiske område med Jack The Ripper-historier og til klassisk 'public school' - ekstrem dyr privat kostskole med 4 tennisbaner, golf, ridning, 3 retters menu og Harry Potter-kendte sale.

En studietur til London vil altid følge en vis skabelon. Ligegyldigt hvilke fag man rejser med, vil den samlede sum ende ud stort set ens, for

London er en grundstemning. En stemning som forstærkes, når den forenes med 27 århusianske gymnasieelevers glæde. Hvilket privilegium at være lærer på sådan en tur, hvor alting tilsyneladende lykkes. Ingen anfægtelser her, så vi lader i stedet billederne dokumentere:

Lone Enevoldsen og Jytte Petersen

At brænde for fællesskabet – ildsjælsfest på ÅSG

Allerede i de mørke kolde vinterdage på grænsen til 2009 formedes ideen. Noget, der kunne samle alle udvalgte på ÅSG, noget, der kunne bringe os sammen, noget, vi kunne fejre. Det skulle være eksklusivt og helt særligt – noget, man ville brænde for at deltage i.

Ildsjælsfesten afholdes for at støtte op om det gode arbejde, en stor mængde engagerede elever frivilligt gør på skolen. Det er arbejde med mange forskellige former og formål, men ideen er, at der bagved ligger nogle fælles idealer: vi arbejder alle for at støtte forskellige former for

fællesskaber. Om det så er Isiolo-gruppen, der arbejder for bedre vilkår på et børnehjem i Afrika, festudvalget, der sørger for fest og hygge for skolens elever, eller elevrådet, der arbejder for elevdemokrati og fællesskab, så værdsattes mødet mellem mennesker og den frivillige indsats alle steder. Ildsjælsfesten er derfor ikke en grund eller en gulerod for at melde sig ind i alle disse frivillige grupper og udvalg, men derimod en belønning, når vi når slutningen af skoleåret og kan se tilbage på alt, hvad der er udrettet.

Sidste år blev festen holdt i skolens gymnastiksale og inkluderede gratis mad og fest for alle de deltagende ildsjæle. Derudover var en del af festen blevet hemmeligholdt indtil selve aftenen, hvor dørene kunne åbnes for en kæmpemæssig hoppeborg til fri benyttelse. Måske skulle man ikke tro, dette kunne vække den store begejstring hos 17-20-årige gymnasieelever, men tværtimod blev der hoppet, danset og leget månelanding natten lang. På grund af den meget vellykkede fest, kommer dette års opfølger til at minde en del herom, og valget er også i år at vente med at afsløre årets overraskelse til i sidste øjeblik. På denne måde skal hvert års fest blive en uforudsigelig succes.

Første udgave af ildsjælsfesten vækkede meget begejstring, måske især på grund af det fuldstændigt nye koncept, som alle ildsjæle nysgerrigt var gået ind på. Dette år mødes festen derimod af forventninger og spørgsmål, som er vækket af nysgerrighed og minder fra sidste år. Der er en del at leve op til, men på trods af alverdens lokkende og snu forhørsmetoder, røber vi ikke, hvad der kommer til at ske til årets fest. De inviterede ildsjæle må vente spændt med at få spændingen udløst.

Monica Holm Rasmussen, 3b

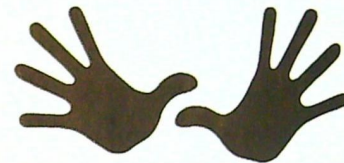
Operation Dagsværk

Operation Dagsværk er gymnasieelevernes egen oplysnings- og solidaritetsorganisation. Gymnasieeleverne gør hele arbejdet. Hvert år i starten af november tager tusindvis af gymnasieelever ud og arbejder med fx at vaske vinduer eller sælge kage for, udover at have en hyggelig dag, at tjene penge til årets projekt. Dermed giver de en dag af deres uddannelse og hjælper andre til at få en uddannelse. Denne dag er Operation Dagsværks højdepunkt og kaldes OD-dagen. Hvert år vælges et nyt uddannelsesprojekt i et uland, som de indarbejdede penge fra OD-dagen skal gå til. Dette projekt vælges af gymnasieelever ud fra specifikke krav, som også er vedtaget af elever, ligesom OD-dagen næsten udelukkende arrangeres af en lille gruppe elever på alle skoler.

Udover dette højdepunkt arrangeres andre mindre arrangementer, såsom debatarrangementer og en fest efter OD-dagen. Ellers er det op til OD-gruppen på skolen selv eller i samarbejde med andre skoler i distriktet at være kreative og finde på andre oplysnings- og indsamlingsaktiviteter som fx fredagscafé, salg af specialiteter fra projektlandet og oplysning om status i tidligere projektlande.

OD's generelle formål er ud over at hjælpe unge til at få en uddannelse, at oplyse danske gymnasieelever om forholdene i projektlandet, så det er muligt at tage stilling til, om man vil handle –

dvs. arbejde på OD-dagen. På Århus Statsgymnasium gjorde denne handling, at vi fik over 65.000 kr. samlet ind til projektet i Zimbabwe i 2009. Godt gået!

Næste skoleår gælder det Burma, hvor Operation Dagsværk 2010 støtter unge burmesere i grænselandet mellem Thailand og Burma. Projektet kommer til at sørge for demokratisk og stabil skolegang som et modstykke til landets militærdiktatur.

OD-gruppen på Århus Statsgymnasium laver udover de nævnte arrangementer en del for at styrke fællesskabet i gruppen. Vi holder aftenmøder ca. en gang om måneden med fællesspisning på skift hos hinanden, og i foråret tager vi i sommerhus på weekendtur for at lære hinanden bedre at kende.

Vi vil dog altid meget gerne have flere i gruppen til at være en del af den praktiske planlægning, de kreative ideer og ikke mindst fællesskabet. Det kræver intet andet end interessen at være med.

Du kan se mere om Operation Dagsværk på www.od.dk

OD-gruppen

ÅSG's Venner

Den 6. november 1992 blev der afholdt stiftende generalforsamling i Århus Statsgymnasiums Venner. ÅSG's Venner har siden fungeret som støtteforening for tidligere og nuværende forældre og elever. Foreningens formål er dels at knytte en levende forbindelse mellem skolen og lokalsamfundet og dels at støtte formål, som det ikke er muligt at støtte inden for skolens økonomiske rammer.

Det drejer sig f.eks. om:

- støtte til kulturelle/sportslige arrangementer
- jubilæumsarrangementer og fest for gamle elever
- støtte til internationale initiativer
- støtte til økonomisk vanskeligt stillede elever

I skoleåret 2009/10 har foreningen således:

- arrangeret en fællestime med rapperen Isam B i anledning af syng dansk dagen
- afholdt den årligt tilbagevendende fest for gamle elever, der som en undertagelse blev holdt sidste fredag i oktober. Næste år er det som vanligt den første fredag i november.
- givet tilskud til tyskelevers tur til Hamborg
- finansieret pengepræmier til årets juleevtaler

På Venneforeningens vegne

Katrine Knudsen

Tak for kampen

Sidste skoledag for 3g 2010 blev sluttet af med en fodboldkamp mellem et udvalgt 3g hold og lærerholdet. Lærerholdet vandt efter en spændende straffesparkskonkurrence efter 0-0 i ordinær og forlænget spilletid.

Elevforeningen ved ÅSG

Elevforeningen ved ÅSG blev oprettet i 2005 og har til formål at afholde elevfesterne på gymnasiet. Igennem dette kan der ydes støtte til elevaktiviteter uden for skoletid med tilknytning til skolen. Alle ansatte og alle elever på skolen er medlem af foreningen.

Det er dermed muligt at søge Elevforeningen om tilskud, hvis der er brug for det i forbindelse med et arrangement uden for skoletid med tilknytning til skolen.

I skoleåret 09/10 har Elevforeningen bl.a. imødekommet ansøgninger om støtte til:

- *aktivitetsweekend for OD gruppen*
- *præmie for bedste underholdning til tirsdagsmødet*
- *ildsjælsfest*
- *Elevrådets mandagstrøst*
- *præmier til fodboldturneringen*
- *fodbolddordet i kælderen*
- *en rød løber til filmfestivalen*

Foreningen har i år desuden på eget initiativ støttet studieturene i 2g.

Ansøgningsskema og anden information om foreningen ligger på skolens hjemmeside.

På bestyrelsens vegne

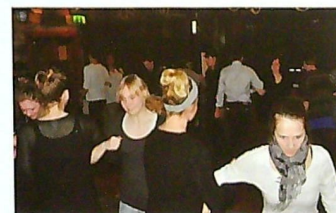
Lars Nordam

2a i London

2a i Dublin

2d i Belfast

2v i Firenze

Århus Statsgymnasium om 5 år. Et par hurtige skud fra loftet.

5 år er ikke ret lang tid, men i betragtning af, hvor hurtigt verden forandrer sig i dag, så kan der faktisk nå at ske rigtigt meget.

Jeg gætter på, at især to tendenser vil folde sig ud for vores skole, nemlig heldagsskolen og globaliseringen.

Heldagsskolen

Moderne ungdom lader sig ikke længere undervise industrielt. Der skal tages meget mere hensyn til den enkelte – i nogle situationer skal der støttes ekstra – i andre situationer skal der gives ekstra udfordringer. Det betyder, at en meget stor del af undervisningen er lagt om til individuel eller gruppevis vejledning fra en lærer – omvendt vil der også være situationer, hvor mange elever er sammen på store hold for at se film, høre foredrag eller deltage i debatter.

Både lærere og elever vil være på skolen en stor del af dagen – sandsynligvis fra 8 til 16. Det giver en ugentlig arbejdstid på 40 timer. Det passer fint med, at arbejdstiden på det almindelige arbejdsmarked vil være steget til 38-39 timer pr uge. De 1-2 ekstra timer skyldes, at skolesystemet stadig vil have lidt længere ferier end arbejdsmarkedet generelt.

Det er længe at gå i skole! – Nej, for det betyder også, at der ikke er lektier, forstået som hjemmearbejde. Forberedelse og skriftlige arbejder klares på skolen. Når man går hjem, har man fri. Fritiden bruges til sport, helse, interesser, networking, biograf, frivilligt (og gratis) arbejde – og frem for alt til at være sammen med vennerne, som betyder alt for unge mennesker. Hvad så med erhvervsarbejdet? Ja, det er simpelthen afskaffet. Den internationale konkurrence på uddannelse er om 5 år så skarp, at den siddende regering har indset, at unge mennesker i uddannelse skal koncentrere sig om at kvalifi-

cere sig. Samfundet har simpelthen ikke råd til, at de stadig mindre ungdomsårgange sidder ved kasserne i supermarkederne, gør rent eller passer kiosker og servicestationer.

Til gengæld hæves Statens Uddannelsesstøtte, så man kan klare sig med den. Men støtten vil i endnu højere grad end nu blive gjort afhængig af, om man gennemfører sin uddannelse til tiden. Da velfærdsamfundet og forbrugerparadiset om 5 år er klart på retur, vil uddannelsesstøtten ikke give mulighed for luksusforbrug. Eleverne må som samfundets øvrige borgere indstille sig på at leve på et mere beskedent niveau – og på at også andre lande end de vestlige vil gøre sig gældende i kampen om "en plads i solen".

Globaliseringen

Den anden tendens er globaliseringen. Om 5 år vil en langt større del af skoleaktiviteterne foregå uden for bygningerne på Fenrisvej.

Hver studieretning vil have en eller flere indenlandske og udenlandske virksomheder/institutioner/skoler, som de arbejder systematisk sammen med. Der vil være gentagende besøg i udlandet, og vi vil få genbesøg. Udenlandske elever vil i afgrænsede forløb blive undervist på vores skole af vores lærere, og vores elever vil blive undervist af udenlandske lærere i udlandet.

Som konsekvens heraf vil undervisningssproget ikke altid være dansk, men ofte være tysk, fransk, spansk og i rigtig mange tilfælde engelsk.

De internationale kontakter vil ikke altid bestå i rejser, men vil også ske gennem videokonferencer og via de sociale tjenester, som til stadighed vil brede sig på nettet. I dag kender vi dem især som Facebook, Twitter, Google Groups og

blogs, men disse tjenester vil givetvis udvikle sig til vigtige samarbejdsværktøjer, der vil få en central betydning i den daglige undervisning. På tilsvarende måde vil en stor del af undervisningsmaterialet være internationalt og være tilgængeligt via nettet.

Hvad gør vi lige nu?

Midlertid sker udviklingen ikke af sig selv. Den sker, fordi nogle mennesker, virksomheder og institutioner ser en interesse i at udvikle nyt. Her skal vi også yde vores bidrag.

Vi har for det næste år udpeget nogle fokusområder – eller udviklingsområder, hvor vi som skole vil yde en ekstra indsats, der kan komme til at betyde små skridt i retning af såvel heldagsskolen som globaliseringen:

Brugen af digitale medier i undervisningen

Kan lærerens materialer, elevernes præsentationer og opgaver, lærebøgerne være elektroniske, således at undervisningen i stigende grad bliver papirløs? Kan man udnytte de sociale tjenester på internettet til at skabe mere gode internationale forbindelser? Kan man i højere grad gøre brug af videomedier på nettet? Her er meget at undersøge og eksperimentere med.

Fokus på den enkelte elev og klasserumskulturen

Hvordan kan man gennem særlig opmærksomhed på den enkelte elev og gennem udviklingen af bl.a. en produktiv klassekultur sikre, at eleverne hver især får et optimalt uddannelsesforløb?

Elevaktiverende arbejdsformer

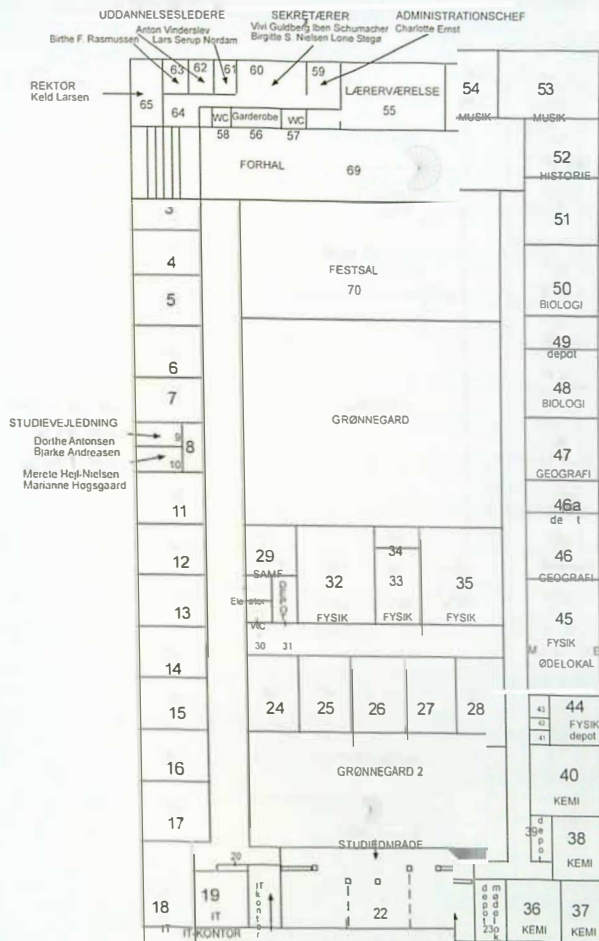
Hvordan udnytter vi bedst muligt de teknikker, som er udviklet under begrebet "Cooperative learning" – således at eleverne er aktive i læreprocessen og får mest muligt ud af undervisningen?

Ny skriftlighed

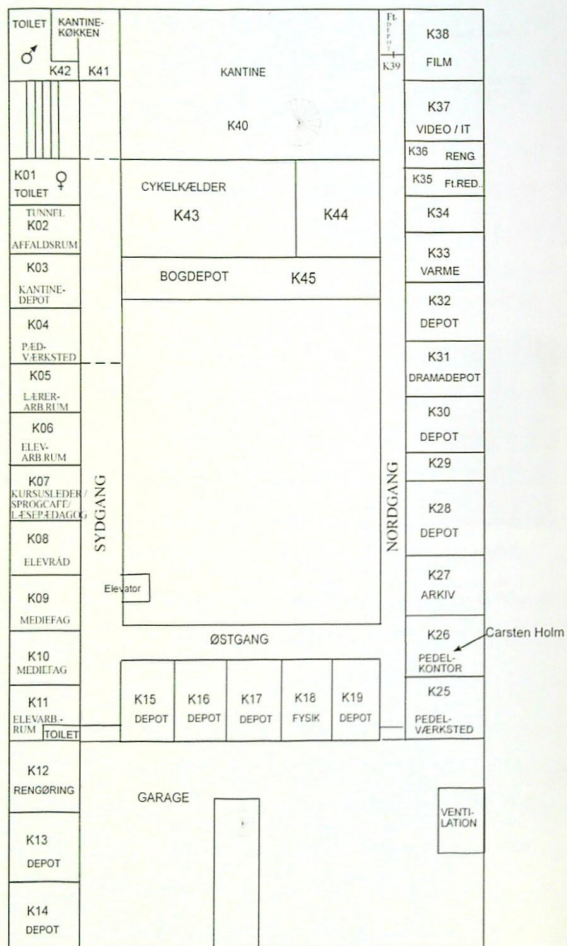
Hvordan kan vi systematisk styrke elevernes skriftlige studiekompetencer gennem et intensivt fagsamarbejde – og ved at lærerne bruger mindre tid på rettearbejde og i stedet mere tid til at vejlede eleverne undervejs i skriveprocessen? Faktisk er det planen for de nye 1g'ere, at ca. halvdelen af den tid, som eleverne anvender til opgaveskrivning, skal kunne foregå på skolen med vejledning.

*Keld Larsen
rektor*

Stueplan

Kælderplan

Ringetider

Skoledagen på ÅSG er fra klokken 8.00 til klokken 15.00.

Ringetiderne fremgår af nedenstående:

Lektion	
I	8.00 - 9.30
II	9.45 - 11.15
III	11.45 - 13.15
IV	13.30 - 15.00

